

Budsjett-innst. S. II

(2005–2006)

Budsjettinnstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

St.meld. nr. 2 (2005–2006)

Innstilling fra finanskomiteen om Revidert nasjonalbudsjett for 2006

INNHold

1.	Innledning	5
1.1	Sammendrag	5
1.2	Komiteens merknader	5
2.	Hovedtrekkene i budsjettrevisjonen	5
2.1	Sammendrag	5
2.2	Komiteens merknader	6
3.	Den økonomiske utviklingen	8
3.1	Sammendrag	8
3.2	Komiteens merknader	9
4.	Utfordringer i den økonomiske politikken	10
4.1	Sammendrag	10
4.2	Komiteens merknader	10
5.	Budsjettpolitikken i 2006	11
5.1	Sammendrag	11
5.2	Komiteens merknader	11
6.	Kommuneforvaltningens økonomi	12
6.1	Sammendrag	12
6.2	Komiteens merknader	13
7.	Pengepolitikken	13
7.1	Sammendrag	13
7.2	Komiteens merknader	14
8.	Statens pensjonsfond	14
8.1	Sammendrag	14
	Generelt	14
8.2	Komiteens merknader	14
9.	Sysselsettingspolitikken	15
9.1	Sammendrag	15
9.2	Komiteens merknader	16
10.	Handlingsplan mot sosial dumping	17
10.1	Sammendrag	17
10.2	Komiteens merknader	18
11.	Inntektspolitikken	19
11.1	Sammendrag	19
11.2	Komiteens merknader	19
12.	Særaldersgrenser og obligatorisk tjenestepensjon	19
12.1	Sammendrag	19
12.2	Komiteens merknader	20

13. Skatter og avgifter	20
13.1 Oversikt	20
13.1.1 Sammendrag	20
13.1.2 Komiteens merknader	21
13.2 Avvikling av skattefavouriseringen av individuell pensjonsavtale (IPA) og livrente	22
13.2.1 Sammendrag	22
13.2.2 Komiteens merknader	23
13.3 Skattlegging på Svalbard	23
13.3.1 Sammendrag	23
13.3.2 Komiteens merknader	24
13.4 Avgift på utlipp av NOx	24
13.4.1 Sammendrag	24
13.4.2 Komiteens merknader	25
13.5 Bioetanol	25
13.5.1 Sammendrag	25
13.5.2 Komiteens merknader	26
13.6 Merverdiavgiftskompensasjon for kommunene mv.	26
13.6.1 Sammendrag	26
13.6.2 Komiteens merknader	26
14. Fraksjonsmerknader	26
14.1 Fraksjonsmerknad fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet	26
14.2 Fraksjonsmerknad fra Fremskrittspartiet	27
14.3 Fraksjonsmerknad fra Høyre	29
14.4 Fraksjonsmerknad fra Kristelig Folkeparti	33
14.5 Fraksjonsmerknad fra Venstre	34
15. Forslag fra mindretall	36
16. Komiteens tilråding	37

Budsjett-innst. S. II

(2005-2006)

Budsjettinnstilling til Stortinget fra finanskomiteen

St.meld. nr. 2 (2005-2006)

Innstilling fra finanskomiteen om Revidert nasjonalbudsjett 2006

Til Stortinget

1. INNLEDNING

1.1 Sammendrag

Regjeringen legger med St.meld. nr. 2 (2004-2005) frem meldingen om Revidert nasjonalbudsjett for 2005.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Marianne Aasen Agdestein, Rolf Terje Klungland, Torgeir Micaelsen, Reidar Sandal, lederen Karl Eirik Schjøtt-Pedersen og Eirin Kristin Sund, fra Fremskrittspartiet, Gjermund Hagesæter, Ulf Leirstein, Jørund Rytman og Christian Tybring-Gjedde, fra Høyre, Svein Flåtten, Peter Skovholt Gitmark og Jan Tore Sanner, fra Sosialistisk Venstreparti, Magnar Lund Berge og Heikki Holmås, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, fra Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, og fra Venstre, Lars Sponheim, viser til forretningsordenen § 19 syvende ledd som lyder:

"Eventuell kongelig samleproposisjon om endringer i statsbudsjettet legges fram senest den 15. mai i budsjettåret, sammen med Stortingsmelding om Revidert nasjonalbudsjett. Finanskomiteen avgir innstilling om disse (B.innst.S.nr.II) senest annen fredag i juni."

Komiteen viser til at Regjeringen har lagt frem forslag om tilleggsbevilgninger og omprioriteringer på statsbudsjettet medregnet folketrygden 2006 i St.prp.

nr. 66 (2005-2006) samt forslag til endringer i skatte- og avgiftslovgivningen mv. i Ot.prp. nr. 77 (2005-2006), jf. henholdsvis Innst. S. nr. 205 (2005-2006) og Innst. O. nr. 65 (2005-2006), som avgis sammen med denne innstillingen. Forslag til vedtak satt frem i denne innstillingen er samlet under kapittel 16 Tilråding fra komiteen eller kapittel 15 Forslag fra mindretall.

Komiteen viser til at sammendragene i innstillingen bygger på foreløpig utgave av meldingen fremmet i statsråd 12. mai 2005, da endelig utgave ikke forelå innen komiteen måtte starte sitt arbeid med saken.

Komiteen viser videre til retdebrev fra finansministeren 9. juni 2006, som er vedlagt innstillingen.

2. HOVEDTREKKENE I BUDSJETT-REVISJONEN

2.1 Sammendrag

Målene for Regjeringens økonomiske politikk er arbeid til alle, en bærekraftig utvikling, en mer rettferdig fordeling og styrking av velferdsordningene. De ulike delene av politikken må virke sammen for å oppnå dette. Regjeringen vil bygge videre på den nordiske modellen, med godt utbygde og universelle velferdsordninger, nært samarbeid med og mellom partene i arbeidslivet, en konkurransedyktig privat sektor og styrket verdiskaping i hele landet. Ved å legge handlingsregelen til grunn for budsjettpolitikken vil Regjeringen holde bruken av oljeinntekter innenfor en ramme som er forenlig med stabil utvikling i norsk økonomi både på kort og lang sikt.

Norsk økonomi har vokst sterkt i snart tre år, godt hjulpet av lave renter og sterk oppgang i oljeinvesteringene. Sysselsettingen er på rask vei oppover, og arbeidsledigheten faller. Med utgangspunkt i oppdatert informasjon om den økonomiske utviklingen er anslaget for veksten i fastlandsøkonomien i inneværende år justert opp til 3 pst. i denne meldingen. Anslaget for arbeidsledigheten, slik den måles i Statistisk sentralbyrås arbeidskraftundersøkelse, er redusert til 3 3/4 pst.

Det har aldri vært flere sysselsatte i Norge enn i dag. Samtidig er det nå klare tegn til at arbeidsmarkedet igjen strammes til. Selv om tilgangen på arbeidskraft utenfra er bedre enn under konjunkturoppgangen i annen halvdel av 1990-tallet, er ledigheten nå kommet ned på et nivå som i tidligere konjunkturoppganger har gått sammen med tiltakende lønnsvekst. Samtidig har kronen styrket seg gjennom de to siste årene, noe som setter lønnsomheten i deler av det konkurranseutsatte næringslivet under press. For å understøtte en fortsatt balansert utvikling i norsk økonomi legger Regjeringen stor vekt på at revisjonen av 2006-budsjettet holdes innenfor den rammen for bruk av oljeinntekter som ble trukket opp ved salderingen av budsjettet. Budsjettrevisjonen foreslås dermed gjennomført med et strukturelt, oljekorrigert underskudd på 65,9 mrd. kroner.

Økte anslag for skatte- og avgiftsinntekter og økte utbytteinntekter mv. bidrar til at det innenfor den gitte rammen har vært mulig både å gjennomføre nødvendige tilpasninger og enkelte nye satsinger, bl.a. økte midler til nye barnehageplasser, samferdsel, sykehus, digitale læremidler, bredbåndutbygging, miljøtiltak og kriminalomsorg. Regjeringen foreslår å reversere egenandelen for fysioterapibehandling og øke omfanget av arbeidsmarkedstiltak for yrkeshemmede. Regjeringen prioriterer også tilskudd til utbedringer etter flom og uvær på Vestlandet og i Trøndelag i vinter.

Bruken av oljeinntekter anslås å øke med drøyt 8 mrd. 2006-kroner fra 2005 til 2006. Dette må ses på bakgrunn av at nye regnskapstall viser høyere inntekter i 2005 enn lagt til grunn ved salderingen av budsjettet for 2006. Anslaget for bruk av oljeinntekter utover forventet fondsavkastning for 2006 anslås til vel 10 mrd. kroner, 3 mrd. kroner mindre enn anslått ved salderingen av budsjettet for 2006.

Selv med en historisk sett forholdsvis høy oljepris i årene framover, slik det legges til grunn i denne meldingen, knytter det seg fortsatt store langsiktige budsjettutfordringer til den framtidige veksten i pensjonskostnader og andre aldersrelaterte utgifter. Det understreker behovet for tilbakeholdenhet i budsjettpolitikken før veksten i de aldersrelaterte utgiftene setter inn for alvor.

2.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til sine merknader nedenfor i denne innstillingen, Innst. S. nr. 205 (2005-2006) og Innst. O. nr. 65 (2005-2006), som avgis samtidig med denne innstillingen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, slutter seg til Regjeringens opplegg.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre slutter seg til Regjeringens hovedmål for den økonomiske politikken om arbeid til alle, en rettferdig fordeling og en bærekraftig utvikling. Disse medlemmer understreker imidlertid at et sterkt og konkurransedyktig næringsliv

er en forutsetning for å nå disse målene. Den økonomiske politikken må derfor legge vekt på å fremme verdiskaping og produktivitet i både offentlig og privat sektor. Dette synes det som om regjeringen helt har glemte. Det faktum at en satsing på norsk næringsliv må være en hovedpilar i den økonomiske politikken er helt borte i Regjeringens analyser av den økonomiske politikken. Dette føyer seg inn i et større bilde av en Regjering som er lite opptatt av næringslivet og som i løpet av sin virketid har fremmet en rekke direkte næringsfiendtlige forslag - spesielt overfor de små bedriftene og selvstendig næringsdrivende.

Disse medlemmer viser til at veksten i økonomien nå er stor, at sysselsettingsveksten er rekordhøy og at arbeidsledigheten stuper. Dette er først og fremst resultater av den forrige regjeringens bevisste økonomiske politikk. Denne politikken er den rette for å bringe landet videre, og for disse medlemmer er det viktig å legge vekt på gode rammevilkår for norsk næringsliv gjennom videreføring og gjennomføring av skattereformen, satsing på innovasjon og forskning, en god skole og utdanningspolitikk og en aktiv miljøpolitikk hvor næringsutvikling og miljøvennlig atferd gjensidig er avhengig av hverandre og blir et konkurransefortrinn for Norge.

Disse medlemmer viser til at sjelden har grunnlaget for å gjennomføre viktige og riktige endringer av norsk politikk vært bedre enn nå. Gjennom den forrige regjeringens møysommelige og langsiktige arbeid er ressursene nå på plass til å gjennomføre en ny og framtidrettet politikk dersom viljen er til stede. Det ser vi dessverre ingen spor av i forslaget til revidert budsjett. Den aktive næringspolitikken er helt glemte, det samme er satsing på skole og utdanning, de gjentatte løftene om satsing på fornybar og alternativ energi er glemte og Regjeringens historiske fattigdomssatsing er helt borte både nasjonalt og internasjonalt. Mens den forrige regjering etterlot seg en bistandssatsing på 0,97 pst. av BNI etter behandlingen av RNB 2005, er denne nå nede i 0,91 pst. av BNI som følge av Regjeringens forslag til revidert budsjett - stikk i strid med løftene fra Regjeringen i Soria Moria-erklæringen.

Disse medlemmer mener at Regjeringens forslag til revidert budsjett vitner om en administrasjonsregjering som har søkt makt for maktens skyld og ikke for å endre politikken. På mange områder har ikke Regjeringen øyekontakt med sine egne valgløfter. For disse medlemmer er det viktig å satse på en fremtidsrettet næringspolitikk, småbedrifter, miljøvennlig samferdsel, skole, utdanning og forskning og en målrettet politikk som hjelper dem som trenger det mest. Disse medlemmer viser i så måte til sine respektive merknader og forslag i Innst. S. nr. 205 (2005-2006) og Innst. O. nr. 65 for detaljert beskrivelse av de enkelte tiltak og forslag.

Disse medlemmer viser til at sentrum-Høyre-regjeringen i forrige stortingsperiode brukte store deler av den økonomiske veksten på å videreutvikle det norske velferdssamfunnet. I en global verden med store muligheter, men også krevende konkurranse, er det

viktig at noe av den økonomiske veksten også brukes på å styrke rammevilkårene for norsk næringsliv, slik at konkurranseevnen til norske bedrifter og arbeidsplasser sikres. Sterke og konkurransedyktige norske bedrifter og arbeidsplasser er en forutsetning for å opprettholde og styrke offentlig og privat velferd på sikt. Satsing på en god skole, FoU og innovasjon er også grunnleggende for å sikre konkurranseevnen og velferden på sikt. Disse prioriteringer var førende for sentrum-Høyre-regjeringen, og er førende for disse medlemmer også i inneværende stortingsperiode.

Konkurranseevnen til norske arbeidsplasser og bedrifter svekkes ved en sterk krone. Derfor er det viktig at bruken av Statens pensjonsfond - Utland følger handlingsregelen, slik at finanspolitikken ikke medvirker til press på rente-, og derved kronkursen. En lavest mulig rente er også en håndrekning til familier i etableringsfasen. Disse medlemmer viser til at det er Regjeringen som har ansvar for å fastsette rammen for en ansvarlig finanspolitikk, slik at renten ikke presses unødig høyt. Av hensynet til gode offentlige velferdsordninger på lengre sikt er det også viktig at pensjonsreformen gjennomføres på en god måte. Det vises her til pensjonsforliket i Innst. S. nr. 195 (2004-2005).

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at det er vekstevnen som avgjør velferdsutviklingen i Norge og at det derfor er avgjørende å fremme verdiskaping og produktivitet både i offentlig og privat sektor. Disse medlemmer mener derfor at Regjeringen må føre en langt mer aktiv næringspolitikk og en offensiv og vekstskapende økonomisk politikk. Disse medlemmer mener dette fokus er tilnærmet fraværende i Regjeringens fremlegg til revidert nasjonalbudsjett. Målene som Regjeringen trekker opp for den økonomiske politikken, setter i liten grad fokus på verdiskaping.

Grunnlaget for norsk verdiskaping er den produksjonen som skjer i private bedrifter. Disse medlemmer vil hevde at tilbudsidepolitikk vil legge forholdene bedre til rette for privat næringsvirksomhet, ved å øke tilbudet av arbeidskraft, dempe lønnsøkninger, senke avgifter, legge om skattesystemet og redusere skattetrykket, samt øke investeringer i forskning, samferdsel og annen offentlig tjenesteyting som kommer næringslivet til gode. Etter disse medlemmers oppfatning er det også behov for stabile, langsiktige og internasjonalt konkurransedyktige rammebetingelser for næringslivet. En reduksjon i landbrukssubsidiene og annen næringsstøtte vil også legge forholdene bedre til rette for privat lønnsom næringsdrift. Privat næringsvirksomhet er hemmet av en rekke lover og reguleringer som legger en sterk demper på nyskaping, omstillinger og effektiv drift. Lov- og forskriftsjungen må ryddes opp i slik at hverdagen for bedrifter og entreprenører kan bli enklere.

Norske myndigheter har altfor lenge vegret seg i forhold til å definere og utnytte landets komparative fortrinn, med andre ord hvor vi som nasjon har bedre forutsetninger for å lykkes enn våre konkurrentland.

Etter disse medlemmers oppfatning er handlingsregelen lite egnet som finansielt styringsverktøy. Handlingsregelen representerer tvert imot en kollektiv politisk ansvarsfraskrivelse mht. Norges økonomiske og finansielle utvikling. Det er langt viktigere å holde fokus på vekstevnen i BNP og tiltak som kan bidra til større effektivitet og produktivitet over tid. Disse medlemmer registrerer at Regjeringen velger å forholde seg passiv til disse forholdene. Så lenge dette vedvarer, er det disse medlemmers oppfatning at man ikke er i stand til å bruke finanspolitikken til verken å fremme vekst eller verdiskaping, hvilket er helt grunnleggende for norsk økonomi.

Disse medlemmer understreker behovet for større strukturelle reformer som vil bidra til å effektivisere og rasjonalisere offentlig sektor og økonomiens virkemåte.

Disse medlemmer har sett seg lei på den unanserte finanspolitiske debatten som oppstår som en konsekvens av at økte utgifter på ett område skal dekkes inn krone for krone på et annet område, uavhengig av hvordan kronen brukes og hvordan den både isolert og samlet sett påvirker utviklingen i norsk økonomi. Budsjettbalansen, den såkalte stramheten i budsjettet og ikke minst handlingsregelen, har for det politiske flertallet nå blitt viktigere enn de reelle utfordringer og problemer som eksisterer i flere deler av samfunnet.

Etter disse medlemmers oppfatning evner ikke den politiske debatten å skille mellom hva pengene brukes til over statsbudsjettet. Disse medlemmer understreker at en krone ikke er lik enhver annen krone i budsjettssammenheng. En krone brukt til investeringer har ikke samme effekt som en krone brukt til drift, og en krone brukt i en del av økonomien med ledig kapasitet har ikke samme effekt som en krone brukt i en del av økonomien med sprenget kapasitet. Videre har en krone brukt i utlandet ikke samme effekt som en krone brukt i Norge. Det er umulig å forstå hvordan man i et av verdens rikeste land har omfattende problemer både i helsevesen, eldreomsorg, skolevesen, manglende ressurser til politi og forsvar samt manglende ressurser til veiinvesteringer.

Disse medlemmer vil understreke at mange av problemene i norsk økonomi er myndighetskapte, noe som tilsier at større systemendringer er påkrevd.

Offentlig sektor har over tid vokst seg stor og ineffektiv. Et omfattende byråkrati fører til rigide systemer, og store mengder lover og forskrifter setter i mange sammenhenger sterke begrensninger på en naturlig utvikling. Disse medlemmer er skuffet over at Regjeringen ikke har større fokus på å effektivisere offentlig sektor. Det er nødvendig med en finanspolitikk som er innrettet slik at konkurranseevnen for vårt fremtidige næringsliv ikke svekkes, og slik at skatte- og avgiftsnivået ikke er høyere enn i andre land det er naturlig å sammenligne oss med.

Disse medlemmer erkjenner samtidig at dette er en budsjettrevisjon, og ikke en omkamp om større politiske prioriteringer. I motsatt fall vil dette føre til svært uforutsigbare forhold for alle dem som forventer at politikken ligger fast i hvert fall ett år av gangen.

Disse medlemmer har derfor begrenset seg til å fremme forslag på de områder vi finner det høyst påkrevd. Samtidig viser disse medlemmer til Regjeringens anslag for inntekter fra petroleumsvirksomheten, som angir ca. 21 mrd. kroner mer enn forutsatt i vedtatt statsbudsjett. Disse medlemmer mener at deler av disse ekstraintektene bør benyttes til nødvendige investeringer og fornuftige prioriteringer. Disse medlemmer påpeker at statsbudsjettet kommer til å gå med et svært stort overskudd, betydelig høyere enn det som ble lagt til grunn da budsjettet ble vedtatt høsten 2005.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre vil understreke at samfunnet må bygge på et solid verdifundament, blant annet nedfelt gjennom vår kristne og humanistiske kulturarv. Et humant samfunn bygger på mennesker som viser medmenneskelighet, tar ansvar for hverandre, for miljøet og for de kommende generasjoner. Mennesket skal stå i sentrum for samfunnsbygging og samfunnets institusjoner. Det enkelte menneskets ukrenkelige verdi er et grunnleggende prinsipp for den politikk som skal utøves. Begreper som åndsfrihet og toleranse er retningsgivende.

Disse medlemmer vil peke på at Kristelig Folkeparti og Venstre har sin plassering i sentrum i norsk politikk. I praktisk politikk innebærer sentrumspolitikk bl.a.:

- satsing på små enheter og kulturelle og menneskelige verdier
- vern om familie og nærmiljø
- en familiepolitikk med vekt på valgfrihet og god omsorg
- satsing på frivillig virksomhet
- en aktiv distriktpolitikk som bidrar til levende og livskraftige bygder
- satsing på utdanning og kompetanse
- ansvar for miljøet, der forvaltertanken og ansvaret for fremtidige generasjoner er styrende
- balanse mellom offentlig og privat sektor
- rettferdig fordeling så vel nasjonalt som internasjonalt

Disse medlemmer viser til at et levende folkestyre er en forutsetning for et fungerende demokrati. Et reelt demokrati forutsetter også at personlig frihet og sosial rettferdighet ivaretas.

Disse medlemmer vil styrke familienes situasjon og bidra til å sikre barna gode oppvekstmiljø. Menn og kvinner skal ha reelle muligheter til å delta på lik linje i arbeidsliv, familieliv og organisasjonsliv. Det er foreldrene som skal velge omsorgsform for barna sine. Derfor trengs det både barnehageplasser til alle som ønsker det og økonomiske ordninger i form av kontantstøtte for de som velger å arbeide hjemme med barna.

Disse medlemmer mener et reelt kommunalt selvstyre også er en forutsetning for levende lokalsamfunn, der påvirkning og beslutninger skjer der mennes-

kene bor. En friere beskatningsrett for kommunene vil kunne styrke lokalsamfunnenes betydning og øke engasjementet for samfunnsutviklingen.

Disse medlemmer er opptatt av å styrke det sivile samfunnet og vil vektlegge den betydning ulike institusjoner og frivillige organisasjoner har spilt og spiller i det norske samfunnet. Deres plass i samfunnet representerer også en viktig demokratisk verdi.

Disse medlemmer vil understreke at en god distriktpolitikk forutsetter også en politikk overfor primærnæringene som skal bidra til å oppfylle viktige samfunns mål som trygg matproduksjon og matforsyning, stabil bosetting i distriktene og et levende kulturlandskap. I en aktiv sysselsettingspolitikk for hele landet må små og mellomstore bedrifter gis gode utviklingsmuligheter, og gründere stimuleres.

3. DEN ØKONOMISKE UTVIKLINGEN

3.1 Sammendrag

Etter nesten tre år med sterk vekst er aktiviteten i norsk økonomi nå høy. Innenlandsk etterspørsel trekkes opp av lave renter og markert oppgang i oljeinvesteringene. Samtidig er ordresituasjonen gunstig både i industrien og i bygg- og anleggsvirksomheten, og inntjeningen i fastlandsbedriftene er god. Ifølge Statistisk sentralbyrås konjunkturbarometer ser bedriftslederne lyst på den videre utviklingen, og tiltakende vekst i foretakssektorens opplåning antyder at det kan ligge an til fortsatt sterk økning i bedriftsinvesteringene framover.

Også verdensøkonomien er inne i en god periode. Den relativt høye veksten i USA og i de nordiske landene har etter hvert blitt supplert av et oppsving i Japan. Også i Storbritannia ser veksten ut til å være på vei opp, og i euroområdet peker utviklingen i flere økonomiske stemningsindikatorer i samme retning. Til tross for høye oljepriser og en viss oppgang i rentenivået er utsiktene for den økonomiske utviklingen hos våre viktigste handelspartnere gode de nærmeste årene. For inneværende år ventes det en BNP-vekst for disse landene på 2 3/4 pst. og en inflasjon på 1 3/4 pst.

Oppgangen i oljeprisen gjennom 2004 og 2005 har fortsatt i inneværende år. Denne utviklingen må bl.a. ses i sammenheng med fortsatt vekst i etterspørselen etter olje, lite ledig produksjonskapasitet og usikkerhet om oljeleveransene fra Irak og Nigeria. Konflikten om Irans kjerneforskningsprogram har også bidratt til å trekke oljeprisen opp. I denne meldingen legges det til grunn en oljepris på 420 kroner pr. fat i 2006, som er om lag på linje med gjennomsnittlig pris hittil i år.

Anslagene for utviklingen i internasjonal økonomi er usikre. Dette gjelder ikke minst for euroområdet, der de positive stemningsindikatorer foreløpig ikke har blitt fulgt av tilsvarende utslag i faktisk aktivitet. Ytterligere økninger i oljeprisen og markedsreaksjoner knyttet til de store globale handelsubalansene kan også slå negativt ut. Dersom de siste ukers svekkelse av dollaren skulle fortsette, kan det bremse veksten internasjonalt, særlig i Europa. På den annen side kan en ikke utelukke

at den gode lønnsomheten i foretakssektoren i flere land kan gi høyere investeringer og noe sterkere økonomisk vekst enn lagt til grunn.

Med en utvikling i internasjonal økonomi om lag som forventet ligger det til rette for fortsatt sterk vekst i fastlandsøkonomien i 2006. Mens det i tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006 var lagt til grunn at oljeinvesteringene skulle flate ut fra 2005 til 2006, ventes det nå ytterligere oppgang. Sammen med noe høyere vekst hos handelspartnerne gir dette positive impulser til industrien. Samtidig vokser husholdningenes inntekter sterkt, noe som bl.a. bidrar til fortsatt høye boliginvesteringer. Samlet sett anslås veksten i BNP for Fastlands-Norge til 3 pst. i 2006, 1/2 prosentpoeng mer enn lagt til grunn i tilleggsnummeret. Veksten i verdiskapingen i fastlandsøkonomien ligger likevel an til å bli noe lavere i år enn i fjor. Dette må først og fremst ses i sammenheng med at mye nedbør bidro til at elektrisitetsproduksjonen i 2005 ble betydelig høyere enn normalt. For inneværende år er det lagt til grunn en normalisering av elektrisitetsproduksjonen. Utenom elektrisitetsproduksjonen anslås veksten til nesten 3 1/2 pst. i år, i overkant av resultatet for fjoråret. En gradvis oppgang i renten trekker i retning av litt svakere vekst neste år enn i år.

Etter nesten tre år med vekst i fastlandsøkonomien over trend strammes arbeidsmarkedet nå til. Sysselsettingen vokser sterkt og arbeidsledigheten faller. Ifølge Arbeidskraftundersøkelsen (AKU) var det, justert for normale sesongvariasjoner, sysselsatt 62 000 flere personer i tremånedersperioden desember 2005-februar 2006 enn i samme periode ett år tidligere. Selv om AKU-tallene trolig overvurderer sysselsettingsoppgangen med inntil 9 000 personer, er dette en meget sterk økning. Samtidig var AKU-ledigheten kommet ned på et nivå tilsvarende 3,9 pst. av arbeidsstyrken. For 2006 sett under ett anslås veksten i sysselsettingen nå til 50 000 personer, mot 22 000 personer i tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006. Som gjennomsnitt for året anslås AKU-ledigheten til 3 3/4 pst. av arbeidsstyrken, 1/4 prosentpoeng lavere enn i tilleggsnummeret.

Ifølge Det tekniske beregningsutvalget for inntektsoppgjørene avtok den gjennomsnittlige årslønnsveksten fra 3,5 pst. i 2004 til 3 1/4 pst. i 2005. På bakgrunn av de resultatene som så langt foreligger for årets lønnsoppgjør, er årslønnsveksten i 2006 anslått til 3 1/2 pst. i denne meldingen. Anslaget er det samme som i tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006 og forutsetter at det vises moderasjon i de lokale forhandlingene. For Norges handelspartnere er lønnsveksten anslått til om lag 3 pst. i inneværende år.

Den relativt moderate lønnsveksten så langt i denne konjunkturoppgangen må bl.a. ses i sammenheng med en betydelig tilstrømming til det norske arbeidsmarkedet av arbeidstakere fra Norden og de nye EØS-landene. I flere av disse landene ligger det imidlertid nå an til tiltakende økonomisk vekst, avtakende ledighet og økende behov for arbeidskraft. Også i mange vesteuropeiske land ventes det sterkere vekst i år enn i fjor, samtidig som seks av disse landene lempet på restriksjo-

nene for arbeidsinnvandring fra nye EØS-land. Disse forholdene trekker alle i retning av redusert tilslag av utenlandsk arbeidskraft til Norge. Sammen med ny vekst i sykefraværet kan dette bidra til en ytterligere tilstrømming i det norske arbeidsmarkedet framover, med fare for tiltakende lønns- og kostnadsvekst.

Etter en kraftig forverring av industriens kostnadsmessige konkurransevne i 2001 og 2002 bidro en svekkelse av kronen til en bedring fram til sommeren 2004. Deretter har kursutviklingen igjen trukket i retning av svakere inntjening for konkurranseutsatte næringer. Samtidig oppnår mange norske eksportbedrifter gode priser på sine produkter. Dette bidrar til at lønnsomheten likevel holder seg oppe. Med et relativt høyt kostnadsnivå er næringslivet imidlertid sårbart overfor en ytterligere styrking av kronen eller et internasjonalt tilbakeslag med lavere etterspørsel og lavere priser.

Konsumprisene (KPI) økte med 1,6 pst. fra 2004 til 2005. Justert for avgiftsendringer og utenom energivarer (KPI-JAE) økte prisene med 1,0 pst. For 2006 er det i denne meldingen lagt til grunn at KPI og KPI-JAE vil øke med henholdsvis 2 1/4 pst. og 1 1/4 pst. Anslaget for veksten i KPI er 1/2 prosentpoeng høyere enn lagt til grunn i tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006, noe som særlig må ses i sammenheng med den sterke veksten i energiprisene den siste tiden. Anslaget for veksten i KPI-JAE er derimot justert ned med 1/4 prosentpoeng. Dette har bl.a. bakgrunn i styrkingen av kronen, som isolert sett demper veksten i prisene på importerte konsumvarer.

For en nærmere redegjørelse for de økonomiske utsiktene, herunder norsk økonomi, utviklingen i arbeidsmarkedet, petroleumsvirksomheten og internasjonal økonomi, vises til kapittel 2 i meldingen.

3.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre viser til sine merknader under punkt 2.2.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at det tar tid - ofte flere år - å snu utviklingstrekk i makroøkonomien. For å sikre en jevn økonomisk utvikling er det derfor viktig at rammevilkårene for norske arbeidsplasser og bedrifter også styrkes i gode tider. Det er derfor bekymringsfullt at Regjeringen ikke vektlegger styrking av rammevilkårene for norske arbeidsplasser og bedrifter i sin reelle politikk, og det er skuffende at Regjeringen gjennom skatteøkninger har gjort vilkårene dårligere for selvstendig næringsdrivende og norsk kapital. Konsekvensen av Regjeringens politikk er at færre arbeidsplasser og bedrifter vil bli skapt i tiden som kommer og at den økonomiske veksten vil være lavere, enn om Regjeringen

hadde videreført regjeringen Bondevik IIs bevisste og aktive styrking av rammevilkårene for norske arbeidsplasser og bedrifter.

4. UTFORDRINGER I DEN ØKONOMISKE POLITIKKEN

4.1 Sammendrag

Den økonomiske politikken må bidra til fortsatt jevn økonomisk utvikling innenfor rammer som sikrer at kommende generasjoners muligheter for å dekke sine behov, ikke undergraves. Dette krever en ansvarlig økonomisk politikk med vekt på natur- og miljøhensyn, en langsiktig forvaltning av petroleumsformuen, et bærekraftig pensjonssystem og en sterk offentlig sektor. Verdiskapingen og sysselsettingen må styrkes i alle deler av landet, bl.a. gjennom økt satsing på forskning, utvikling og samferdsels- og næringstiltak og ved å sikre alle tilgang til sentrale velferdsordninger som barnehage, likeverdig utdanning, omsorg og helse.

Regjeringen vil følge handlingsregelen for budsjettpolitikken. Handlingsregelen sikter mot en gradvis og forsvarlig økning i bruken av oljeinntekter over statsbudsjettet, om lag i takt med utviklingen i forventet realavkastning av Statens pensjonsfond - Utland, anslått til 4 pst. Varierende innbetalinger fra oljevirk-somheten overføres i sin helhet til utenlandsdelen av Pensjonsfondet, mens uttaket over tid skal svare til den forventede realavkastningen av fondet. På denne måten skjermes statsbudsjettet og fastlandsøkonomien fra svingninger i oljeprisen.

Gjennom en jevn og gradvis økning i bruken av petroleumsinntekter over statsbudsjettet legger handlingsregelen til rette for en stabil utvikling i norsk økonomi. Hensynet til stabilitet ivaretas også ved at regelen åpner for at det i perioder med svak økonomisk utvikling kan brukes noe mer enn 4 pst. av fondskapitalen for å stimulere produksjon og sysselsetting. Tilsvarende er det fornuftig å bruke mindre i tider med høy kapasitetsutnyttelse og presstendenser i økonomien.

Handlingsregelen balanserer ønskene om å løse nye oppgaver nå mot behovet for at vi også i framtiden skal kunne håndtere de oppgavene vi allerede har påtatt oss. Noen år fram i tid vil aldringen av befolkningen gi en rask økning i utgiftene til pensjoner, helse og omsorg. Følger vi handlingsregelen, vil bruken av oljeinntekter øke gradvis framover, og dermed gi et bidrag til å møte det økte finansieringsbehovet som aldringen gir. Det spiller i denne sammenheng ingen rolle at fondet ikke er øremerket pensjoner. Jo større fondet er, desto større andel av statens øvrige inntekter vil kunne brukes til å finansiere andre prioriterte oppgaver. Ved å bruke realavkastningen av fondet, men ikke kapitalen, legger vi et godt grunnlag for at naturens oljegave kan komme alle generasjoner til gode, også de som lever etter at petroleumsreservene er uttømt.

Når oljeprisen er høy, vil innbetalingene til fondet være store og kapitalen øke raskt. Dette gir grunnlag for påfølgende varig høyere overføringer til statsbud-

sjetten. En utvikling i oljeprisen i tråd med det som legges til grunn i denne meldingen, vil dermed gjøre det lettere å møte budsjettutfordringene knyttet til en aldrende befolkning. Det forutsetter imidlertid at vi ikke trapper opp bruken av inntektene nå, men benytter den anledningen dagens høye oljepris gir til å komme raskt ned på banen for forventet fondsavkastning. Der-som bruken av petroleumsinntekter i noen år kan holdes lavere enn realavkastningen, vil det redusere behovet for vanskelige omdisponeringer når veksten i aldersrelaterede utgifter senere setter inn. I en periode med sterk vekst i produksjon og sysselsetting vil en slik tilbakeholdenhet også være i tråd med hensynet til en stabil utvikling i norsk økonomi.

Den økonomiske politikken må ta høyde for at utviklingen i oljeprisen er svært usikker. Erfaringene fra 1986 og 1998 viser at prisen også kan falle raskt. Handlingsregelen tar hensyn til denne usikkerheten ved å basere bruken av petroleumsinntekter på forventet avkastning av fondskapitalen ved inngangen til budsjettåret. Det vil ikke være ansvarlig å basere bruken av petroleumsinntekter på forventninger om høye oljepriser i framtiden.

4.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Regjeringens omtale av retningslinjene for budsjettpolitikken, som sikter mot en langsiktig forsvarlig innretning av oljeinntektene i norsk økonomi. Disse medlemmer viser til at Fremskrittspartiet hele tiden har vært imot handlingsregelen, og mener at Regjeringen gjennom vedtatt budsjett viser at også den finner handlingsregelen lite formålstjenlig som finanspolitisk styringsverktøy. Helt siden innføringen våren 2001 har handlingsregelen uten unntak blitt brutt. Størrelsen på "overforbruket" har vært avhengig av Regjeringens behov for å løse ulike budsjettutfordringer. Totalt beløper dette overforbruket seg til mer enn 100 mrd. kroner. I den politiske virkelighet betyr dette at handlingsregelen er ikke-eksisterende. Hovedproblemet med handlingsregelen er at den sterkt begrenser det finanspolitiske handlingsrommet. En vesentlig svakhet er at regelen ikke forholder seg til hvor, når eller hvordan oljeinntektene skal brukes, og at den ikke skiller mellom oljepenger brukt til skatte- og avgiftslettelser, offentlige investeringer eller offentlig forbruk.

Regjeringen har ved flere anledninger fremholdt at olje og gass ikke er fornybare ressurser og at man derfor ikke kan betrakte innbetalingene fra petroleumsvirksomheten som inntekter i vanlig forstand. Disse medlemmer deler ikke dette synet, og understreker at oljeinntekter er inntekter på lik linje med alle andre inntekter fra norsk produksjon. Det særegne med oljeinntektene er den høye avkastningen, relativt til ressursinnsatsen i form av arbeidskraft og investert kapital. I tillegg tilfaller det aller meste av oljeinntektene

staten direkte som grunneier og skatteoppkrever, og indirekte via statlig eide oljeselskap. Disse medlemmer mener at en ansvarlig og langsiktig forvaltning av oljeformuen må fokusere på å maksimere økonomisk vekst, og at oljeinntekter i større grad dermed kan konverteres til real- og humankapital fremfor finanskapital. Det hjelper svært lite for kommende generasjoner at de arver oljeformuen i form av et oljefond, men samtidig avspises med en infrastruktur i forfall og en humankapital lite egnet til å møte fremtidens kunnskapsbehov.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til sine merknader til punkt 2.2.

5. BUDSJETTPOLITIKKEN I 2006

5.1 Sammendrag

I tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006 ble det lagt opp til et strukturelt, oljekorrigert underskudd i 2006 på 65,9 mrd. kroner. Samtidig ble underskuddet for 2005 anslått til 64 mrd. 2006-kroner. Målt som andel av trend-BNP for Fastlands-Norge var underskuddet for 2006 på linje med underskuddet for 2005. Stortingets saldering av budsjettet for 2006 innebar ingen endring i det strukturelle underskuddet sammenliknet med Regjeringens budsjettforslag.

Regnskapstall for 2005 indikerer nå et strukturelt, oljekorrigert underskudd for 2005 som er vel 6 mrd. kroner lavere enn anslått i tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006. Denne styrkingen av balansen må ses på bakgrunn av høyere inntekter enn tidligere lagt til grunn. Samtidig viser statsregnskapet for 2005 at kapitalen i Statens pensjonsfond - Utland utgjorde 1 390 mrd. kroner ved utgangen av fjoråret, om lag 80 mrd. kroner mer enn anslått ved salderingen av 2006-budsjettet. Forventet fondsavkastning for 2006 kan dermed nå anslås til 55,6 mrd. kroner.

Norsk økonomi har vokst sterkt i snart tre år og konjunkturoppgangen ventes å fortsette. Sysselsettingen er på rask vei oppover. Arbeidsledigheten har falt markert, og det er betydelig fare for at lønnsveksten etter hvert kan skyte ny fart. Økt bruk av oljepenger nå kan gi skjerpet konkurranse om ressurser som allerede er i bruk, noe som kan slå ut i økt pris- og lønnsvekst. Sammen med en sterk krone kan dette bidra til å svekke industrien og annen konkurranseutsatt virksomhet. For å understøtte en fortsatt balansert utvikling i norsk økonomi legger Regjeringen stor vekt på at 2006-budsjettet holdes innenfor den rammen for bruk av oljeinntekter som ble lagt ved salderingen av budsjettet, og foreslår at revisjonen av 2006-budsjettet gjennomføres etter følgende hovedlinjer:

- Et strukturelt, oljekorrigert budsjettunderskudd på 65,9 mrd. kroner, som er det samme som i Nasjonalbudsjettet 2006 og i tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006. Bruken av petroleumsinntekter utover forventet fondsavkastning anslås til vel 10 mrd. kroner.

- Det strukturelle, oljekorrigerte underskuddet anslås til 4,5 pst. av trend-BNP for Fastlands-Norge, som er 0,5 prosentpoeng høyere enn nivået for 2005. Dette må ses i sammenheng med at nye regnskapstall innebærer at anslaget for 2005 er nedjustert.
- En reell, underliggende økning i statsbudsjettets utgifter på 2 1/4 pst. sammenliknet med regnskap for 2005. Anslaget er oppjustert med 3/4 prosentpoeng sammenliknet med tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006.
- Det oljekorrigerte budsjettunderskuddet i 2006 anslås til 68,8 mrd. kroner, som dekkes ved en tilsvarende overføring fra Statens pensjonsfond - Utland.
- Statens netto kontantstrøm fra petroleumsvirksomheten anslås til knapt 349 mrd. kroner i 2006.
- Netto avsetning til Statens pensjonsfond - Utland anslås til om lag 280 mrd. kroner, etter at overføringen til statsbudsjettet er trukket fra. I tillegg kommer renter og utbytte på kapitalen i utenlandsdelen av Pensjonsfondet, slik at det samlede overskuddet på statsbudsjettet og i Statens pensjonsfond - Utland kan anslås til om lag 327 mrd. kroner.
- Markedsverdien av kapitalen i Statens pensjonsfond - Utland anslås til vel 1 700 mrd. kroner ved utgangen av 2006. Medregnet innenlandsdelen anslås fondskapitalen til vel 1800 mrd. kroner.
- Forslaget til revisjon av 2006-budsjettet innebærer en reell vekst i kommunenes samlede inntekter fra 2005 til 2006 på om lag 7,1 mrd. kroner eller om lag 3,1 pst., regnet i forhold til regnskap for 2005.

Anslaget for strukturelle skatte- og avgiftsinntekter mv. i 2006 er i denne meldingen økt med 2,5 mrd. kroner i forhold til saldert budsjett, mens anslaget for utbytteinntekter mv. netto er økt med 1,8 mrd. kroner. Samtidig er anslaget for utgiftene under folketrygden økt med 1,5 mrd. kroner i forhold til saldert budsjett, først og fremst som følge av høyere anslått sykefravær. Innenfor et strukturelt underskudd på 65,9 mrd. kroner har Regjeringen funnet rom til å prioritere enkelte viktige tiltak, bl.a. økte midler til utbygging av nye barnehageplasser, bevilgningsøkninger til sykehussektoren, samferdselstiltak for å utbedre riksveier og til å forbedre nye jernbaneprosjekter og økt innsats innen kriminalomsorgen. Regjeringen foreslår også ulike miljøtiltak og et nytt tilskudd til utvikling og bruk av digitale læremidler i videregående opplæring. Det foreslås videre å reversere egenandelen for fysioterapibehandling og å øke omfanget av arbeidsmarkedstiltak for yrkeshemmede. Regjeringen prioriterer også tilskudd til utbedringer etter flom og uvær på Vestlandet og i Trøndelag i vinter.

Det vises til nærmere omtale av budsjettpolitikken i meldingens punkt 3.1 og i St.prp. nr. 66 (2005-2006).

5.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at anslaget for strukturelle skatte- og avgiftsinntekter mv. i 2006 er økt med 2,5 mrd. kroner i forhold til saldert budsjett. Disse tallene føyer seg inn i et mønster om at skatteinntangen de siste årene har vært økende. Dette viser at skattelettelsene har stimulert veksten i økonomien og dermed bidratt til høyere skatteinntekter.

Disse medlemmer har tidligere hevdet at den skattepolitikk den forrige regjering førte, på sikt vil føre til økt skatteinntang og dermed mer til fellesskapet, selv om det totale skattetrykket ble redusert. Det er innretningen på skattepolitikken som er avgjørende - ikke summen i det enkelte statsbudsjett. Tallene viser at skatteinntangen har økt hvert år de tre siste årene på tross av betydelig, men målrettet skattelette. Fellesskapet har aldri hatt større skatteinntekter til fellesskapet enn i 2005 og 2006 takket være en målrettet skattelettepolitikk fra den forrige regjering. En bedre skattepolitikk for næringslivet fører til flere bedriftsetableringer og flere arbeidsplasser - dermed økt skatteinntang, bedre konjunktursituasjon. Det har de siste årene vært et bevis for.

Disse medlemmer er bekymret for at veksten i utgiftene under folketrygden igjen er i ferd med å stige. En slik utgiftsvekst binder opp midler som både kunne og burde vært brukt på en målrettet hjelp til de som trenger fellesskapets hjelp aller mest. Disse medlemmer understreker derfor viktigheten av at Regjeringen sammen med partene i arbeidslivet finner fram til gode incitamenter for å snu denne utviklingen.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Regjeringen anslår en merinntekt på ca. 21 mrd. kroner mer enn forutsatt, bl.a. med bakgrunn i høyere oljepris enn beregnet. Disse medlemmer er selvsagt enig i at det er fornuftig at en betydelig del av vårt enorme overskudd spares for fremtiden, men vil understreke at en uventet merinntekt på ca. 21 mrd. kroner selvsagt også øker handlingsrommet over statsbudsjettet. Til tross for at disse medlemmer gjennom flere år har fremhevet behovet for en annen forvaltning av vår betydelige petroleumsformue, har disse medlemmer også, gjennom sine alternative statsbudsjetter, tilført petroleumsfondet enorme verdier. Etter disse medlemmers oppfatning er det ikke kun gjennom å forvalte en finansformue at Norge øker sin formue. Formuesforvaltning dreier seg også om å kunne konvertere finanskapital til realkapital. Disse medlemmer mener også det vil være fornuftig i større grad å legge til rette for at norske forvaltermiljøer kan ta del i forvaltningen av Statens pensjonsfond - Utland, og viser til tidligere forslag fremmet av Fremskrittspartiet.

Disse medlemmer viser til at Regjeringen prioriterer enkelte tilfældige tiltak. Felles for de foreslåtte tiltakene er at dette er meget beskjedne påplussninger. Eksempelvis innebærer ikke Regjeringens forslag innenfor samferdselssektoren en satsing, men minimale tilskudd som ikke engang setter opp vedlikeholdsetterslepet. Etter disse medlemmers syn må

det en langt sterkere satsning til for at man skal påstå at man prioriterer økte investeringer på denne sektoren.

Disse medlemmer er også svært bekymret over økonomien i helseforetakene, men registrerer at Regjeringen ikke deler denne bekymring. Regjeringens foreslåtte ekstrabevilgning på 100 mill. kroner står ikke i forhold til helseforetakenes meldinger om underskudd på ca. 1,5 mrd. kroner. Regjeringens politikk vil innebære langt dårligere pasientbehandling og lengre ventelister, og disse medlemmer etterlyser handlingskraft fra Regjeringens side for å rette opp problemene.

Disse medlemmer støtter opprettelsen av flere fengselsplasser og styrkingen av kriminalomsorgen, men savner en betydelig større innsats for å bedre situasjonen. Disse medlemmer tar også avstand fra Regjeringens forslag om å løslate innsatte før tiden for å få plass til andre. En slik politikk undergraver rettsapparatets autoritet og rolle i samfunnet.

6. KOMMUNEFORVALTNINGENS ØKONOMI

6.1 Sammendrag

Kommuneoppdraget i tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006 innebar en anslått realvekst i kommunesektorens samlede inntekter på 6,3 mrd. kroner i 2006, tilsvarende 2 3/4 pst., regnet fra anslag på regnskap for 2005. De frie inntektene ble anslått å øke reelt med 4,8 mrd. kroner, tilsvarende 3 pst., regnet fra anslag på regnskap for 2005.

Etter at tilleggsnummeret ble lagt fram, er anslaget for kommunesektorens inntekter fra skatt på inntekt og formue i 2006 oppjustert med 800 mill. kroner, bl.a. basert på statistikk for skatteinntangen hittil i 2006. Samtidig tilsier ny informasjon at prisveksten på kommunale kjøp av varer og tjenester kan bli noe høyere enn lagt til grunn i Tilleggsnummeret, særlig som følge av økte energipriser. Den anslåtte prisveksten for kommunal tjenesteyting er oppjustert med 0,2 prosentpoeng til 3 pst. Høyere prisvekst bidrar isolert sett til å redusere realveksten i kommunesektorens inntekter fra 2005 til 2006 med knapt 500 mill. kroner. Forslagene i Revidert nasjonalbudsjett for 2006 innebærer økte øremerkede bevilgninger til kommunene på om lag 700 mill. kroner. Dette er i hovedsak knyttet til flere barnehageplasser i 2005 og en oppjustering av måltallet for nye plasser i 2006.

Alt i alt kan den reelle veksten i kommunesektorens samlede inntekter fra 2005 til 2006 nå anslås til om lag 7,1 mrd. kroner, tilsvarende 3,1 pst. Kommunesektorens frie inntekter anslås å øke med om lag 4,7 mrd. kroner i 2006, tilsvarende 2,9 pst. Inntektsveksten i 2006 anslås dermed klart høyere enn i fjor høst. Som nevnt er nettoeffekten av høyere skatteinntekter og lavere øremerkede tilskudd enn anslått i tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006 en klar oppjustering av inntektsnivået i 2005. Det innebærer at inntektsnivået i 2006 er justert opp enda mer enn det som isolert sett følger av oppjusteringen av inntektsveksten fra 2005 til 2006.

I meldingen er det også foreslått enkelte endringer i skattereglene som har virkning på skattegrunnlagene for kommunesektoren. Det foreslås blant annet å gi selvstendig næringsdrivende adgang til pensjonssparing med skattefradrag. Samtidig foreslås det innstramninger i skattefavourisering av individuelle pensjonsavtaler. Virkningene for kommunesektoren av regelverksendringene er isolert sett beregnet til å øke skatteinntektene med 30 mill. kroner til kommunene og 7 mill. kroner til fylkeskommunene. Rammetilskuddene til kommuner og fylkeskommuner foreslås redusert med henholdsvis 30 og 7 mill. kroner for å nøytralisere virkningen av disse regelverksendringene.

Inntektssystemutvalget overleverte sin utredning NOU 2005:18 Fordeling, forenkling, forbedring - Inntektssystemet for kommuner og fylkeskommuner høsten 2005. Utredningen har vært på høring. Regjeringen arbeider med å vurdere de omfattende forslagene som behandles i utredningen med sikte på å fremme et samlet forslag til nytt inntektssystem for kommunene i Kommuneproposisjonen 2009.

Kommuneøkonomien er nærmere omtalt i meldingens punkt 3.2.

6.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre vil understreke at det fortsatt er et betydelig effektiviseringspotensial innenfor kommunal sektor. 1 pst. effektivisering innenfor kommunal sektor vil frigjøre så mye som 1,2 mrd. kroner, hvilket tilsier at det fortsatt er et stort utnyttet potensial her.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til partienes respektive merknader i Innst. S. nr. 200 (2005-2006) om kommuneproposisjonen.

Utfordringen i kommuneøkonomien er at de økte bevilgningene faktisk kommer borgerne til gode og ikke blir spist opp av lønnsoppgjør og økt kommunalt byråkrati. Disse medlemmer har imidlertid stor tro på at landets lokalpolitikere er i stand til å prioritere det beste for de borgerne de er valgt til å representere.

Disse medlemmer understreker også den økonomiske politikens generelle betydning for kommuneøkonomien. Vi ser at også kommunen nå nyter godt av den nærings- og skattepolitikk som har vært ført de siste årene, med et oppjustert anslag på samlede skatteinntekter på om lag 800 mill. kroner for 2006. Samtidig er kommunen, på samme måte som borgerne, sårbare for renteøkninger. Det er derfor en utfordring for Regjeringen å balansere hensynet til kommuneøkonomien opp mot hensynet til en generell ansvarlig økonomisk politikk.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Fremskrittspartiets merknader i Innst. S. nr. 200 (2005-2006) om kommuneproposisjonen.

Disse medlemmer vil øke effektiviteten i offentlig virksomhet og viser til at det er et betydelig effektiviseringspotensial i denne delen av økonomien. Offentlig sektor har over tid hatt en sterk ekspansjon og legger beslag på stadig mer av BNP. Det har ført til et uakseptabelt høyt skatte- og avgiftstrykk, samtidig som det i mange tilfeller ikke er god nok kvalitet på de tjenester som offentlig sektor produserer. Hittil har løsningen vært å putte mer penger inn i sektoren, fremfor å se på selve organiseringen og effektiviteten. Dette har opprettholdt ineffektive strukturer og gitt samfunnsøkonomisk suboptimale løsninger. Disse medlemmer vil bruke virkemidler som konkurranseutsetting og anbudsrunder for å øke effektiviteten i statlig og kommunal forvaltning.

Disse medlemmer vil samtidig understreke at kommunesektoren er avhengig av forutsigbarhet for å kunne levere kvalitetsmessig gode tjenestetilbud til sine innbyggere. Disse medlemmer viser til budsjettforliket mellom Fremskrittspartiet og regjeringspartiene for 2005 som medførte en betydelig styrking av kommunenes økonomi. Det samme flertallet bidro også til å kompensere kommunenes skattesvikt for 2004. Disse medlemmer viser også til at Fremskrittspartiet i sitt alternative statsbudsjett for 2006 fremmet forslag om styrking av overføringene til kommunesektoren med tilsvarende beløp som Regjeringen fremmet. Disse medlemmer påpeker at Statistisk sentralbyrå (SSB) i analysen "Inntektselastisiteter for kommunale tjenester" dokumenterer at nasjonale velferdstjenester som utdanning, pleie og omsorg, sosialhjelp og barnevern prioriteres forholdsvis lavt når kommunene får ekstra frie inntekter. Disse medlemmer deler derfor ikke Regjeringens syn om at økte generelle overføringer automatisk vil føre til styrking av de sektorene man ønsker å styrke, men at mye av pengene i stedet vil gå til større administrasjon og prioritering av ikke-lovpålagte oppgaver. Disse medlemmer understreker derfor behovet for i større grad å øremerke pengene som overføres til kommunene.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti forutsetter at kommunene omstiller seg for å kunne gi best mulig tjenester til sine innbyggere.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre vil gi Regjeringen honnør for å ha prioritert å styrke kommuneøkonomien.

7. PENGEPOLITIKKEN

7.1 Sammendrag

Pengepolitikken langsiktige oppgave er å gi økonomien et nominelt ankerfeste gjennom lav og stabil inflasjon. Norges Banks rentesetting skal i samsvar

med dette rettes inn mot en årsvekst i konsumprisene som over tid er nær 2 1/2 pst. I utøvelsen av pengepolitikken skal Norges Bank være framoverskuende og ta tilbørlig hensyn til usikkerheten knyttet til makroøkonomiske anslag og vurderinger. Pengepolitikken må virke sammen med budsjettpolitikken for å bidra til en stabil utvikling i etterspørsel og produksjon. På kort og mellomlang sikt må pengepolitikken veie hensynet til lav og stabil inflasjon mot hensynet til stabilitet i produksjon og sysselsetting.

Det norske rentenivået er lavt, og pengepolitikken har gjennom de siste årene gitt sterke vekstimpulser til den økonomiske utviklingen. Norges Bank har uttalt at styringsrenten gradvis - i små og ikke hyppige skritt - bringes opp mot et mer normalt nivå. I overensstemmelse med dette har Norges Bank gjennom de siste 10 månedene hevet styringsrenten med til sammen 3/4 prosentpoeng, til 2,5 pst. I tråd med Norges Banks egen rentebane venter markedet at renten vil bli satt opp med ytterligere 3/4 prosentpoeng gjennom året. En slik renteutvikling gir etter Norges Banks syn en god avveining mellom de ulike hensynene pengepolitikken skal ivareta.

Det vises til punkt 3.3 i meldingen for nærmere omtale av pengepolitikken.

7.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Høyre og Venstre, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre peker på at handlingsrommet til Norges Bank ved utøvelse av pengepolitikken er negativt korrelert med ekspansiviteten i lønnsoppgjørene og i finanspolitikken. Det er Regjeringen som er ansvarlig for å fastsette rammen for en ansvarlig finanspolitikk. Høyere rente i Norge enn hos våre handelspartnere slår normalt ut i en sterk krone, noe som svekker konkurransekraften til norske arbeidsplasser og bedrifter. Av hensyn til konkurranseutsatt sektor er det derfor viktig at ekspansiviteten i finanspolitikken er tilpasset dagens økonomiske situasjon og derved ikke bidrar til å legge press på renten og kronkursen.

8. STATENS PENSJONSFOND

8.1 Sammendrag

Generelt

Statens pensjonsfond ble opprettet 1. januar 2006 som en overbygning over Statens pensjonsfond - Utland (tidligere Statens petroleumsfond) og Statens pensjonsfond - Norge (tidligere Folketrygdfondet). Formålet med Statens pensjonsfond er å understøtte statlig sparing for finansiering av folketrygdens pensjonsutgifter og å underbygge langsiktige hensyn ved anvendelse av statens petroleumsinntekter.

Statens pensjonsfond - Utland forvaltes av Norges Bank på vegne av Finansdepartementet. Inntektene er definert som statens netto kontantstrøm fra petroleumsvirksomheten, avkastningen av fondets plasseringer og netto finanstransaksjoner knyttet til petroleumsvirksomheten.

Fondets utgifter består av en årlig overføring til statskassen etter vedtak i Stortinget. Overføringen dekker det oljekorrigerede underskuddet på statsbudsjettet. På denne måten bidrar Statens pensjonsfond - Utland til å synliggjøre statens bruk av petroleumsinntekter.

Pensjonsfondet er et viktig redskap i statens formuesforvaltning. Dagens høye innbetalinger fra petroleumsvirksomheten er basert på uttapping av en ikkefornybar naturressurs og kan derfor ikke betraktes som inntekter i vanlig forstand. Oppbyggingen av kapital i Statens pensjonsfond - Utland er for en vesentlig del omgjøring av olje- og gassressursene i Nordsjøen til finansielle plasseringer utenfor Norge. Innbetalingene fra petroleumssektoren varierer mye, bl.a. som følge av svingninger i oljeprisen. Fondsmekanismen og handlingsregelen legger imidlertid til rette for at bruken av inntektene er forutsigbar og frikoblet fra de løpende innbetalingene til statskassen. Gjennom å investere en vesentlig del av inntektene fra petroleumsvirksomheten i utlandet legges det samtidig til rette for å stabilisere valutakursen. På denne måten ivaretar fondsmekanismen også viktige stabiliseringspolitiske og pengepolitiske hensyn.

Det har vært bred politisk enighet om investeringsstrategien til Statens pensjonsfond - Utland. Fondet skal forvaltes på en forsvarlig måte, hvor siktemålet er høy avkastning innenfor moderat risiko. Midlene vil bidra til å sikre grunnlaget for framtidige pensjoner og andre sentrale velferdsoppgaver. Dette kan best oppnås ved at fondet opptrer som en finansiell investor. Eierandelene i enkeltelskaper er små, og fondet plasseres slik at det gir en avkastning på linje med bredt sammensatte aksje- og obligasjonsindekser i land med velutviklet selskaps-, børs- og verdipapirlovgivning.

Statens pensjonsfond - Norge forvaltes av Folketrygdfondet på vegne av Finansdepartementet. Som varslet i Ot.prp. nr. 2 (2005-2006) Om lov om Statens pensjonsfond, presenterer Finansdepartementet i denne meldingen en forskrift for forvaltningen av Statens pensjonsfond - Norge til erstatning for gjeldende reglement.

Det vises til en nærmere drøfting av Statens pensjonsfond, herunder bl.a. om eierandelsbegrensningen og endringer i referanseporteføljen i Statens pensjonsfond - Utland og nærmere om styrking av markedsplasingene, nedskrivning av kontolån, aksjerammen og plasseringsrammer for forvaltningen av Statens pensjonsfond - Norge mv., i meldingens punkt 3.4.

8.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Ot.prp. nr. 2 (2005-2006) Lov om Statens pensjonsfond, hvor Fremskrittspartiet gikk imot Regjeringens forslag til loven. Fremskrittspartiet stemte imot forslaget da det ikke fantes grunnlag for å hevde at Statens pensjonsfond på noen måte kan ansees å sikre statens evne til å finansiere de fremtidige pen-

sjonsforpliktelsene eller andre nødvendige statsutgifter, i og med at det kun er en navneendring uten endrede økonomiske realiteter.

Disse medlemmer mener at Regjeringen ikke følger handlingsregelen, til tross for at de argumenterer for retningslinjene for budsjettpolitikken (handlingsregelen). Det ville, etter disse medlemmers oppfatning, vært mer naturlig å erstatte handlingsregelen med eksempelvis retningslinjer for hvor mye statens utgifter kan vokse med fra år til år avhengig av økonomisk vekst og inflasjon. Målsettingen bør være at privat sektors andel av økonomien skal vokse relativt til statens økonomi.

Disse medlemmer registrerer at veksten i Statens pensjonsfond - Utland er langt høyere enn beregnet i saldert budsjett for 2006. Disse medlemmer registrerer også at Regjeringen ved samtlige budsjett-fremleggelse de senere år har underestimert kapitalinngangen, og at relativt konservative prognoser har fått dannet grunnlaget for Norges finanser og derigjennom redusert vår evne til å føre en langsiktig forutsigbar finanspolitikk.

Disse medlemmer finner det uheldig at samtidig som relativt små endringer i statens utgifter skaper store debatter, så øker statens nettoformue med milliardbeløp uten at disse uestimerte inntekter gir rom for nytenking og omdisponeringer.

Disse medlemmer finner det også uheldig at Regjeringen på frivillig basis setter stadig nye begrensninger på hvor og hvordan Statens pensjonsfond - Utland kan plassere sine penger, og mener at slike rigide begrensninger reduserer avkastningspotensialet for fondet.

Disse medlemmer viser også til Regjeringens omtale av de etiske retningslinjene for Statens pensjonsfond - Utland. Fremskrittspartiet støttet innføring av etiske retningslinjer, men finner tidvis den tolkningen som Regjeringen legger til grunn svært problematisk og inkonsekvent. Praktiseringen av Statens pensjonsfonds etiske retningslinjer er for rigide. Disse medlemmer ser med særlig bekymring på praktiseringen av de etablerte etiske retningslinjene for fondet som i dag har som konsekvens at mange av verdens ledende teknologibedrifter er utelukket fra fondets investeringsunivers. For øvrig viser disse medlemmer til Dokument nr. 8:17 (2005-2006) fra stortingsrepresentantene Ulf Leirstein og Christian Tybring-Gjedde vedrørende revidering av de etiske retningslinjene for Statens pensjonsfond - Utland.

Disse medlemmer er glade for at Regjeringen åpner for et bredere investeringsunivers for Statens pensjonsfond - Norges kapitalplasseringer, og at Regjeringen derigjennom kommer noe av Fremskrittspartiets tidligere kritikk i møte. Disse medlemmer mener imidlertid at investeringsbegrensningene fremdeles er for store, og at de nye retningslinjene bærer preg av mangelfull forståelse av hvordan det globale markedet fungerer.

Disse medlemmer stiller seg bak Statens pensjonsfond - Norges tidligere ønske om å kunne betrakte det nordiske aksjemarkedet som ett marked. Til tross

for utvidet investeringsadgang i aksjer til 50 pst., hvorav 20 pst. kan plasseres i nordiske aksjer, vil dette kunne skape uheldige begrensninger i et marked hvor nordisk krysseierskap blir stadig mer vanlig. Disse medlemmer registrerer med tilfredshet at Regjeringen åpner for muligheten for å investere i unoterte aksjer, men finner det uheldig at denne adgangen begrenses til unoterte aksjer som har konkrete planer om å bli børsnotert. I et marked i stadig endring vil en slik begrensning være vanskelig å etterleve, ikke minst fordi unoterte selskaper svært ofte har behov for flere emisjoner før selskapet kan gå på børs.

Disse medlemmer er glade for at Statens pensjonsfond - Norge ikke lenger vil bli pålagt å plassere penger i kontolån til staten. En slik praksis bryter med selve grunnlaget for fondets berettigelse, og er ikke minst meningsløs i en situasjon hvor staten går med store overskudd. Folketrygdfondet (Statens pensjonsfond - Norge) har over mange år akkumulert penger i slike kontolån, og pr. i dag beløper dette seg til 108,1 mrd. kroner. Disse medlemmer finner det oppsiktsvekkende at Regjeringen velger å tilbakebetale kun 10 mrd. kroner av disse pengene, og at 98,1 mrd. kroner blir konfiskert til fordel for statskassen. Dette er penger som fondet over tid burde få anledning til å investere i det nordiske finansmarkedet, og ikke slik som foreslått, konfiskert av staten.

Disse medlemmer viser til forslag i Innst. S. nr. 205 (2005-2006) kapittel 17 om å betale tilbake alle pengene som Statens pensjonsfond - Norge over tid har lånt til statskassen. Dette bør fortrinnsvis skje gjennom årlig utstedelse av statsobligasjoner inntil beløpet er tilbakebetalt.

9. SYSSELSETTINGSPOLITIKKEN

9.1 Sammendrag

Arbeidskraften er vår viktigste ressurs. Verdiskapingen avhenger av hvor effektivt vi utnytter den. Skal vi oppnå høy yrkesdeltakelse, lav ledighet og redusert fattigdom, må det føres en aktiv arbeidsmarkedspolitikk som både legger til rette for at arbeidssøkere kommer i arbeid og motvirker utstøting fra arbeidslivet. Det er også viktig å ha målrettede tiltak overfor grupper med de svakeste kvalifikasjonene i arbeidsmarkedet. I møte med voksende utgifter til pensjoner, helse og omsorg er en godt innrettet sysselsettingspolitikk avgjørende for å sikre framtidig vekst i levestandard og bærekraftige offentlige finanser.

Yrkesdeltakingen i Norge er høy i forhold til gjennomsnittet for OECD-landene, og arbeidsledigheten er lav. Antall arbeidede timer pr. sysselsatt er imidlertid relativt lavt i internasjonal målestokk. Den gjennomsnittlige arbeidstiden pr. sysselsatt har avtatt med i underkant av 25 pst. siden 1970. Avgangen fra arbeidslivet til ulike trygdeordninger har dessuten økt sterkt, særlig siden midten av 1990-tallet. Det er en betydelig utfordring, men helt nødvendig, å snu denne utviklingen og å sikre arbeidslinjen. Utfordringene forsterkes av at demografien trekker i retning av bare moderat vekst i arbeidsstyrken framover. Aldringen av befolk-

ningen understreker behovet for en pensjonsreform som stimulerer til fortsatt arbeidsinnsats. Regjeringen vil gjennomgå virkemidlene rettet mot personer i yrkesaktiv alder og utvikle strategier med sikte på å øke arbeidstilbudet. Det vil bl.a. innebære en vurdering av regelverk, stønader, tiltak og tjenester, der målet er å styrke innsatsen for å få flere tilbake i jobb. Opprettelsen av den nye statlige Arbeids- og velferdsetaten og etableringen av arbeids- og velferdsforvaltningen i samarbeid mellom staten og kommunene (NAV-reformen), vil være et viktig virkemiddel for å få flere i arbeid. Økt arbeidsinnvandring vil også kunne gi et positivt bidrag til å sikre et større arbeidstilbud.

Intensjonsavtalen om et inkluderende arbeidsliv (IA-avtalen) er et sentralt virkemiddel i strategien for å nå overordnede mål i sysselsettings-, arbeidsmiljø- og inkluderingspolitikken. Avtalen ble opprinnelig inngått i 2001 av regjeringen Stoltenberg I. Regjeringen ble i desember 2005 enig med partene i arbeidslivet om å videreføre IA-avtalen for en ny fireårsperiode. De operative målene i den opprinnelige avtalen var å redusere sykefraværet med minst 20 pst. i avtaleperioden, få tilstilt flere arbeidstakere med redusert funksjonsevne og øke den reelle pensjoneringsalderen. Evaluering av IA-avtalen høsten 2005 konkluderte med at det var oppnådd lite på nasjonalt nivå i forhold til delmålene i avtalen, med unntak av at sykefraværet hadde falt med vel 10 pst. Målet om reduksjon i sykefraværet på 20 pst. er forlenget fram til 2009 i den nye avtalen. Regjeringen og partene i arbeidslivet vil konkretisere målformuleringene i avtalen og utrede alternative virkemidler innenfor IA-avtalens gjeldende økonomiske rammer i løpet av første halvår 2006.

Regjeringen har i Ot.prp. nr. 47 (2005-2006) fremmet forslag til lov om arbeids- og velferdsforvaltningen. Det er lagt opp til at den nye Arbeids- og velferdsetaten opprettes fra 1. juli i år. Innen 2010 skal det være etablert lokale kontorer som dekker alle landets kommuner. De nye NAV-kontorene kan ta i bruk både statlige og kommunale virkemidler for å hjelpe brukerne med å komme inn i arbeidslivet, beholde jobben, eller komme tilbake til arbeid. NAV-reformen skal bidra til å få flere i arbeid, redusere forskjeller og avskaffe fattigdom.

I tråd med en forventet bedring på arbeidsmarkedet ble det i tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006 lagt til grunn at de ordinære arbeidsmarkedstiltakene skulle reduseres fra 14 000 plasser i første halvår 2006 til 11 000 plasser i andre halvår. Utviklingen i arbeidsmarkedet hittil i år er enda bedre enn det som ble lagt til grunn i fjor høst. Etterspørselen etter arbeidskraft fortsetter å øke, arbeidsledigheten avtar sterkt og det er økende knapphet på enkelte typer arbeidskraft. Den registrerte ledigheten er nå bare om lag 8 000 personer over nivået mot slutten av 1990-tallet, da det var betydelig mangel på arbeidskraft i flere sektorer. I meldingen legges det til grunn en ytterligere bedring i arbeidsmarkedet i inneværende år, jf. omtale i punkt 2.2. I denne situasjonen er det særlig viktig å innrette arbeidsmarkedspolitikken med sikte på å stimulere overgangen til arbeid. Så langt som mulig bør innelå-

sing i langvarige tiltak unngås. Selv om konjunktursituasjonen på arbeidsmarkedet er bedret de siste månedene, er det fortsatt arbeidssøkere som har vanskeligheter med å vinne innpass i arbeidslivet. Regjeringen ønsker en fortsatt sterk innsats overfor grupper med de svakeste kvalifikasjonene i arbeidsmarkedet, slik det ble lagt opp til i budsjettet for 2006. Det legges til grunn et nivå på de ordinære arbeidsmarkedstiltakene på 11 000 plasser i andre halvår.

Regjeringen vil også trappe opp de spesielle arbeidsmarkedstiltakene for yrkeshemmede med i alt 1 000 plasser i andre halvår 2006 medregnet plasser for å bekjempe og forebygge fattigdom. Dette gir et gjennomsnittlig tiltaksnivå på anslagsvis 27 300 plasser for yrkeshemmede i andre halvår 2006. Oppfølgings- og formidlingsrettede tiltak rettet mot ordinært arbeidsliv vil bli prioritert. For å gi mulighet for en målrettet oppfølging av flere yrkeshemmede tiltaksdeltakere foreslår Regjeringen i tillegg å styrke bevilgningen til personellressurser i Aetat.

Arbeidsinnvandring og mobilitet av arbeidskraft over landegrensene kan bidra til å lette knappheten på arbeidskraft i oppgangskonjunkturer, redusere økningen i arbeidsledigheten i nedgangskonjunkturer og øke produksjonskapasiteten og veksten i norsk økonomi. Etter EØS-utvidelsen 1. mai 2004 har arbeidsinnvandringen fra de nye EØS-landene til Norge økt sterkt. Antall personer med gyldig arbeidstillatelse har økt fra om lag 17 000 ved inngangen til 2004 til om lag 31 000 ved inngangen til 2006. Om lag 70 pst. av denne økningen skyldes arbeidsinnvandring fra de nye EØS-landene. Dette har bidratt til å avhjelpe mangel på arbeidskraft, særlig i bygg- og anleggssektoren.

Det vises til punkt 3.5 i meldingen for nærmere omtale av sysselsettingspolitikken.

9.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti viser til at regjeringspartiene før valget i 2005 lovet velgerne å prioritere de fattige og de som trengte det mest. Det står i dag om lag 28 000 mennesker i kø for å få plass i en attføringsbedrift, og mange av disse har ventet lenge på en slik plass. Mange av disse er psykisk syke, rusmisbrukere og funksjonshemmede. Med dette som bakgrunn er disse medlemmer forundret over at Regjeringen i revidert nasjonalbudsjett foreslår å spare 172 mill. kroner i midlene til spesielle arbeidsmarkedstiltak.

Disse medlemmer vil peke på at man her velger å kutte i overføringene til noen av de mest sårbare gruppene. Disse medlemmer frykter at konsekvensen av forslaget vil bli flere langtidsledige.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti foreslår å opprettholde den tidligere vedtatte bevilgningen til

spesielle arbeidsmarkedstiltak i 2006. Dette vil gi vel 3000 flere tiltaksplasser i 2006 enn det Regjeringen legger opp til i sitt forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet vil fremheve betydningen av gode, stabile og konkurransedyktige rammebetingelser, som en vesentlig forutsetning for vekst i norsk næringsliv.

Disse medlemmer er tilfreds med at antall arbeidsledige har gått ned, og at stadig flere får ta del i arbeidslivet, og gjennom dette bidrar til verdiskaping. Allikevel er det fortsatt viktig å ha sterkt fokus på arbeidet med å bekjempe arbeidsledigheten, bl.a. gjennom aktivt å legge til rette for gode rammebetingelser for næringslivet, og sørge for investeringer som kommer næringslivet til gode, bl.a. gjennom en skikkelig satsing på infrastruktur.

Disse medlemmer vil samtidig påpeke at det er viktig å få på plass nødvendige endringer i arbeidsmiljøloven, slik at næringslivet får bedre rammevilkår bl.a. gjennom å liberalisere reglene for overtidsarbeid og midlertidige ansettelser. Spesielt for konkurranseutsatt næringsliv som er sesongbasert, vil dette være viktig for å sikre arbeidsplasser i fremtiden.

Disse medlemmer har heller ingen tro på at økt innvandring vil kunne løse eventuell mangel på arbeidskraft som kan oppstå. Innvandrere vil i stort omfang ta med seg familie og barn, og summen av hva de trenger av private og offentlige tjenester vil ofte overgå det en enkelt arbeidstaker vil kunne bidra med på arbeidsmarkedet. I tillegg kommer de sosiale og kulturelle utfordringene som innvandringen fører med seg.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre er redd for at Regjeringen undervurderer behovet for arbeidskraft i framtiden. Mange bransjer og sektorer har allerede i dag problemer med å rekruttere kvalifisert arbeidskraft. Signalene Regjeringen sender ut går alle i feil retning: Det blir vanskeligere med midlertidige ansettelser og overtidsjobbing, AFP-ordningen som gjør at det lønner seg å gå tidlig i pensjon videreføres til 2010, overgangsordningene for arbeidsinnvandring for nye EØS-borgere videreføres og private høyskoler som utdanner arbeidstagerne det er stor etterspørsel etter - bl.a. innenfor omsorgssektoren - mister støtte og står i fare for å nedlegges.

Disse medlemmer ønsker å gå i motsatt retning gjennom å åpne for økt arbeidsinnvandring til Norge og å gi næringslivet bedre rammevilkår bl.a. gjennom de endringene i arbeidsmiljøloven som den forrige regjering foreslo.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti vil peke på at personer som er kvalifisert for arbeid i Norge, men som opplever å bli holdt utenfor arbeidslivet, i større utstrekning enn i dag bør ha mulighet til å få et integreringstilskudd den første tiden vedkommende er i arbeid. Dette innebærer at disse kan tilby arbeidsgiverne lønnskudd dersom bedriften gir dem mulighet til å prøve seg i arbeid. Dette med-

lem mener dette vil bidra til at flere vil kunne komme i arbeid. Dette medlem foreslår at det bevilges 10 mill. kroner ekstra til arbeidsmarkedstiltak (lønnskudd) til innvandrere.

Dette medlem viser for øvrig til sine forslag i Innst. S. nr. 205 (2005-2006).

Komiteens medlem fra Venstre deler Regjeringens syn på at arbeidskraften er vår viktigste ressurs. Et av Norges konkurransefortrinn er også "rimelig" arbeidskraft med høy utdannelse. Dette må vi utnytte, og derfor må vi legge til rette for at flesteparten av de nye bedriftene som etableres må være innenfor kompetansebasert høyteknologi - gjerne innenfor miljøteknologi.

10. HANDLINGSPLAN MOT SOSIAL DUMPING

10.1 Sammen drag

Regjeringen varslet i Soria Moria-erklæringen at det er behov for å sikre at bestemmelsene om at utenlandske arbeidstakere tilbys samme lønns- og arbeidsvilkår som norske arbeidstakere, blir overholdt. Som et ledd i dette arbeidet legges det nå fram en handlingsplan mot sosial dumping. Regjeringen legger samtidig vekt på at tiltakene som presenteres i handlingsplanen ikke må undergrave de positive sidene ved arbeidsinnvandringen og hindre et velfungerende og fleksibelt arbeidsmarked.

Regjeringen er positiv til den nye arbeidskraftinnvandringen som følger av EU-utvidelsen. For å sikre at arbeidstakere som kommer hit fra de nye EØS-landene tilbys ordnede lønns- og arbeidsvilkår, vil Regjeringen foreta en bred vurdering av lovverk og virkemidler.

Regjeringen har besluttet å forlenge overgangsordningene for arbeidstakere fra de nye EØS-landene, jf. St.meld. nr. 9 (2005-2006). Ordningene bidrar etter Regjeringens vurdering til ryddige forhold for individuelle arbeidstakere, samtidig som de ikke hindrer tilgang av nødvendig arbeidskraft fra de nye medlemslandene. I utgangspunktet blir ordningene videreført for en treårsperiode fra 1. mai 2006. Det skal likevel foretas en ny vurdering i løpet av denne perioden, blant annet på bakgrunn av utsiktene til et strammere arbeidsmarked, bedre sikkerhet for ordnede lønns- og arbeidsvilkår og endringer i overgangsordningene i andre nordiske land som kan føre til at konkurransen om arbeidskraft øker.

Overgangsordningene gjelder ikke for leverandører av tjenester. Virksomheter fra hele EØS-området kan dermed fritt medbringe egne arbeidstakere til Norge for å utføre tjenester for en avgrenset periode. For arbeidstakere som ikke er omfattet av overgangsreglene, såkalte utsendte arbeidstakere, stilles det ikke spesielle krav til lønns- og arbeidsvilkår utover de som følger av arbeidsmiljølovens utsendingsregler, og eventuelle allmenngjorte tariffavtaler, jf. nærmere omtale i St.meld. nr. 9 (2005-2006). Når overgangsreglene avvikles, vil det samme regelverket gjelde både for individuelle og utsendte arbeidstakere. Før avvikling må det derfor

iverksettes tiltak som på best mulig måte kan sikre likeverdige og ordnede forhold på det norske arbeidsmarkedet.

Etter Regjeringens vurdering er det sosial dumping av utenlandske arbeidstakere både når de utsettes for brudd på helse-, miljø- og sikkerhetsregler, herunder regler om arbeidstid og krav til bostandard, og/eller når de tilbys lønn og andre ytelser som er uakseptabelt lave sammenliknet med hva norske arbeidstakere normalt tjener eller som ikke er i tråd med allmenngjøringsforskrifter, der slike gjelder. Sosial dumping er i tillegg uheldig for andre arbeidstakere og virksomheter i Norge, fordi det kan føre til en urettferdig konkurranse situasjon med urimelig press på opparbeidete rettigheter og svekket rekruttering til særlig utsatte yrker og bransjer, og fordi seriøse bedrifter kan tape oppdrag og kunder til useriøse aktører.

Overgangsreglene for arbeidstakere fra de nye EØS-landene kan i noen grad ha ført til en vridning mot fiktiv tjenesteyting for å unngå kravene om norske lønns- og arbeidsvilkår. I utformingen av tiltak mot sosial dumping vil Regjeringen være særlig oppmerksom på forhold som kan bidra til uheldige vridninger i tilpassningen til regelverket og hindre forsøk på omgåelser.

En viss økning i antallet registrerte enkeltpersonsforetak fra utlandet kan ses i sammenheng med at det som følge av mer bruk av allmenngjøring gjelder krav om lønns- og arbeidsvilkår for individuelle arbeidstakere og ikke for enkeltpersonsforetak. Arbeidstilsynet og Petroleumstilsynet må i sitt tilsynsarbeid være oppmerksom på forsøk på å omgå reglene i arbeidsmiljøloven og allmenngjøringsloven. Det er de reelle forhold som skal legges til grunn i vurderingen av om lovgivningen skal komme til anvendelse eller ikke. Det vises i denne sammenheng til bestemmelsen i arbeidsmiljøloven § 15-7 tredje ledd, som innebærer at arbeidsgiver, med mindre det er nødvendig av hensyn til virksomhetens fortsatte drift, ikke lovlig kan si opp en arbeidstaker og sette ut vedkommendes arbeidsoppgaver til en selvstendig oppdragstaker. Også regelverket om offentlige anskaffelser inneholder regler som kan bidra til at arbeidstakere ikke erstattes av selvstendige oppdragstakere i unødvendig grad.

Handlingsplanen mot sosial dumping omfatter tiltak som Regjeringen mener kan bidra til å nå målet om ordnede lønns- og arbeidsvilkår for alle og et seriøst arbeidsmarked. Disse er nærmere omtalt i meldingens punkt 6.3 og oppsummeres i boks 3.6 i meldingen. En mer utfyllende omtale er gitt i St.meld. nr. 9 (2005-2006). Regjeringen vil rapportere jevnlig til Stortinget om oppfølgingen av tiltakene i handlingsplanen. Tiltakene vil bli justert underveis dersom utviklingen viser at det er nødvendig.

10.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet er enige og deler Regjeringens positive hold-

ning til arbeidskraftinnvandring fra de nye EU-landene og understrekingen av at disse arbeidstakerne må bys de samme lønns- og arbeidsvilkår som norske arbeidere. Disse medlemmer mener det er grunnlag for en grundig gjennomgang av de norske velferdsordningene med tanke på avgrensninger og eventuelle tilpassninger i forhold til en eventuell økt innvandring fra EØS-land, og også med tanke på utviklingen ved eventuelt bortfall av overgangsordninger senere.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre vil peke på at det stadig blir viktigere for Norge å tiltrekke seg arbeidskraft og kompetanse. Arbeidsmarkedet er allerede svært stramt, og ledigheten forventes å falle ytterligere i de kommende månedene. I enkelte næringer kan man ikke klare seg uten arbeidskraften fra øst. I en slik situasjon mener disse medlemmer at utenlandske arbeidstakere utgjør en ressurs som vi ikke har råd til å si nei til.

Disse medlemmer har merket seg at Regjeringen skriver følgende i St.meld. nr. 9 (2005-2006):

"Det er venta at arbeidsmarknaden vil bli endå betre i 2006. Det kan tilseie at overgangsordningane bør kunne opphevast utan vesentlege negative effektar for arbeidsmarknaden. Det er venta at fleire land vil oppheve overgangsordningane. Det kan auke konkurransen om arbeidskrafta frå dei nye EØS-landa. Høgare økonomisk vekst i dei nye EØS-landa enn i dei gamle EØS-landa gjer også at situasjonen på arbeidsmarknaden i heimlandet er vorten betre. Prognosar frå OECD tyder på framleis sterk vekst i dei nye EØS-landa dei næraste to åra. Dei nemnde forholda dreg i retning av at overgangsordningane kan opphevast."

Disse medlemmer er enige i disse vurderingene, og mener på denne bakgrunn at det ikke finnes noen tungtveiende grunner til å opprettholde overgangsordningene.

Disse medlemmer har merket seg at Sverige, Storbritannia og Irland, som var de eneste landene som ikke innførte restriksjoner på arbeidsinnvandring fra de nye EØS-landene, har opplevd en nedgang i arbeidsligheten, økt sysselsetting og sterkere økonomisk vekst enn mange av landene som har innført overgangsordninger.

Disse medlemmer har videre merket seg at Den europeiske faglige samorganisasjon, EFS, har tatt til orde for at de nåværende overgangsreglene for arbeidskraft fra de nye EU-landene skal tas bort. EFS slår fast at begrensningene i bevegelse for arbeidskraften fra de nye medlemslandene står i strid med grunnleggende rettigheter for enkeltmennesket, og mener målet må være fri bevegelse innenfor hele den utvidede unionen.

Disse medlemmer vil understreke at det er en klar forutsetning at alle som jobber i Norge skal ha skikkelige lønns- og arbeidsvilkår, og at det må føres nøye kontroll med at gjeldende regelverk for lønnsbetingelser og arbeidsmiljø overholdes. Disse medlemmer synes derfor det er positivt at Regjeringen foreslår å styrke Arbeidstilsynets og Petroleumstilsy-

nets ressurser og sanksjonsmidler, slik at de settes bedre i stand til å ivareta sitt tilsynsansvar.

Disse medlemmer har merket seg at Regjeringen vil vurdere ordningen med allmenngjøring av tariffavtaler grundig, herunder problemstillingene knyttet til innsynsrett for tillitsvalgte. Disse medlemmer vil peke på at en innsynsrett for tillitsvalgte i lønns- og arbeidsvilkår, også i virksomheter hvor den aktuelle fagforeningen ikke har medlemmer, reiser mange spørsmål av både EU-rettslig, arbeidsrettslig, konkurranserettslig, offentligrettslig og personvernrettslig karakter. Det forutsettes at Regjeringen foretar en grundig vurdering av disse problemstillingene, før man foreslår eventuelle endringer i regelverket.

Disse medlemmer vil minne om at krav om norske lønns- og arbeidsvilkår i tråd med ILO-konvensjon nr. 94 ble gjennomført for statlige anbudprosesser av Samarbeidsregjeringen i juni 2005. Disse medlemmer merker seg med tilfredshet at dette kravet nå også varsles gjennomført for kommunal sektor.

Disse medlemmer merker seg videre at Regjeringen varsler innføring av et ansvar for byggherren for å ta inn klausuler i kontrakter med underleverandører for å sikre at arbeidstakerne får lønns- og arbeidsvilkår i tråd med allmenngjøringsforskrifter. Disse medlemmer vil peke på at det er prinsipielle betenkeligheter knyttet til et lovbestemt krav om å innta i en kontraktstandard et krav om at en spesifikk forskrift skal følges. Dette kan for det første lede til en oppfatning om at noen lov- eller forskriftskrav er viktigere enn andre, ettersom det ikke er mulig å liste opp alle aktuelle lov- og forskriftskrav. Videre kan en slik plikt lede til at byggherren utilsiktet får overført administrative oppgaver med oppfølging som tilligger tilsynsmyndighetene.

Disse medlemmer registrerer at Regjeringen tar sikte på å gjeninnføre krav om arbeids- og oppholdstillatelse for utenlandske sjøfolk på skip under fremmed flagg som frakter gods eller passasjerer mellom norske havner. Disse medlemmer vil vise til begrunnelsen for at Samarbeidsregjeringen fjernet kravet om arbeids- og oppholdstillatelse, nemlig at et krav om arbeidstillatelse for bemanning på utenlandske skip kan oppfattes som en restriksjon i internasjonal skipsfart og i forhold til prinsippet om fri adgang til transportmarkedene. Begrensning av konkurransen i norsk innenriksfart som følge av krav om arbeidstillatelse, vil forsterke avstandsulempen og gi dyrere og dårligere transporttilbud for norsk næringsliv. Det vil svekke norsk konkurransevne samt forhindre det miljø- og transportpolitiske målet om å overføre gods fra vei til sjø. Dessuten har kravet om arbeidstillatelse i liten grad blitt håndhevet, og vil være svært ressurskrevende å håndheve. Disse medlemmer mener denne begrunnelsen fortsatt har gyldighet.

Disse medlemmer synes det er positivt at Regjeringen vil sikre en bedre samordnet innsats fra statlige etater mot sosial dumping, svart arbeid og økonomisk kriminalitet. Videre registrerer disse medlemmer med tilfredshet at Regjeringen ønsker å videreutvikle samarbeidet mellom myndighetene og partene i

arbeidslivet om å motvirke sosial dumping. Disse medlemmer legger til grunn at alle hovedsammenlutningene av arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjoner vil bli trukket med på lik linje i dette samarbeidet.

11. INNTEKTSPOLITIKKEN

11.1 Sammendrag

Det inntektspolitiske samarbeidet er en sentral del av den økonomiske politikken i Norge. Dette samarbeidet har bidratt til at vi i de siste 30 årene har hatt lavere arbeidsledighet enn de fleste andre OECD-landene. En viktig del av det inntektspolitiske samarbeidet er å legge til rette for at partene i arbeidslivet har best mulig felles forståelse av situasjonen i norsk økonomi, og at de så langt som mulig er enig om tallgrunnlaget i forhandlingene. Den norske lønnsforhandlingsmodellen bygger på at lønnsveksten må tilpasses hva konkurranseutsatt sektor over tid kan leve med. Lønnsveksten i Norge har de siste årene vært nær lønnsveksten hos våre handelspartnere. Regjeringen legger vekt på å videreføre det inntektspolitiske samarbeidet.

Fra 2004 til 2005 var veksten i gjennomsnittlig årslønn ifølge Det tekniske beregningsutvalget for inntektsoppgjørene (TBU) 3 1/4 pst., mot om lag 3 pst. hos våre handelspartnere. Målt ved industriens effektive valutakurs styrket kronen seg med 4,4 pst. i fjor. Dette bidro til en klar svekkelse av den kostnadsmessige konkurransevnen.

På bakgrunn av de lønnsoppgjørene som er gjennomført så langt, anslås gjennomsnittlig årslønnsvekst i denne meldingen til 3 1/2 pst. i inneværende år. Anslaget er det samme som i tilleggsnummeret til statsbudsjettet for 2006. Hos våre handelspartnere anslås lønnsveksten i år til om lag 3 pst.

Selv om lønnsveksten i fjor kom ned på linje med lønnsveksten hos våre handelspartnere, er det norske kostnadsnivået høyt i internasjonal målestokk. Ifølge TBU lå lønnskostnadene for norsk industri i fjor om lag 22 pst. høyere enn for et handelsvektet gjennomsnitt av våre handelspartnere, målt i felles valuta. Høye priser på viktige norske eksportprodukter, sammen med fortsatt oppgang i internasjonal økonomi, har likevel bedret situasjonen for de konkurranseutsatte næringene. Eksportprisene varierer imidlertid erfaringsmessig betydelig, og mange konkurranseutsatte virksomheter er derfor sårbare overfor tiltakende lønnsvekst og kronestyrking.

Det vises til punkt 3.7 i meldingen for nærmere omtale av inntektspolitikken.

11.2 Komiteens merknader

Komiteen tar dette til orientering.

12. SÆRALDERSGRENSER OG OBLIGATORISK TJENESTEPENSJON

12.1 Sammendrag

Lov om obligatorisk tjenstepensjon trådte i kraft 1. januar 2006. Loven pålegger nærmere bestemte

foretak å opprette en tjenstepensjonsordning for arbeidstakerne, som tilfredsstillere kravene i foretakspensjonsloven eller innskuddspensjonsloven, og samtidig tilfredsstillere minstekrav som er nærmere angitt i lov om obligatorisk tjenstepensjon. Innføringen av obligatorisk tjenstepensjon medfører ingen endring i gjeldende regler om særaldersgrenser i foretakspensjonsloven og innskuddspensjonsloven.

Dette innebærer at ordninger etter foretakspensjonsloven og innskuddspensjonsloven, for yrkesgrupper med særaldersgrenser, vil oppfylle lov om obligatorisk tjenstepensjon selv om dette for enkelte personer/yrkesgrupper med lavere pensjonsalder enn 67 år innebærer at utbetalingen for tjenstepensjonsordninger kommer for eksempel i en 10-årsperiode som starter før fylte 67 år.

Dersom det skal innføres krav om at en person med særaldersgrense skal motta pensjonsutbetalinger i en periode som minst varer til fylte 77 år, vil dette, for ordninger som nå har basert seg på 10 års utbetalingstid, enten kreve en høyere pensjonskapital, eller, for innskuddsordninger, kunne medføre lavere årlige utbetalinger.

Spørsmålet om å kreve lengre utbetalingstid enn det som følger av de to pensjonslovene for personer med særaldersgrenser, reiser en del spørsmål både i forhold til selve særaldersgrensespørsmålet og i forhold til de regler som gjelder for minste utbetalingstid for tjenstepensjon for henholdsvis personer med vanlig pensjonsalder og med særaldersgrense. Departementet tilrår på denne bakgrunn at dette vurderes nærmere. Det vil være naturlig å vurdere dette i tilknytning til den generelle vurderingen av særaldersgrenser i privat og offentlig sektor som finanskomiteens flertall ba om i Innst. S. nr. 195 (2004-2005).

Det vises til punkt 3.9 i meldingen for nærmere omtale av særaldersgrenser og obligatorisk tjenstepensjon.

12.2 Komiteens merknader

Komiteen tar dette til orientering.

13. SKATTER OG AVGIFTER

13.1 Oversikt

13.1.1 Sammenheng

Skatte- og avgiftsreglene bør som hovedregel ligge fast gjennom året. Ved revisjon av 2006-budsjettet fremmer Regjeringen derfor kun forslag til noen få, nødvendige endringer i skatte- og avgiftsreglene. Samlet sett innebærer forslagene en skattelettelse på om lag 65 mill. kroner påløpt og om lag 50 mill. kroner bokført i 2006.

I forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett for 2006 foreslås i hovedsak følgende endringer på skatte- og avgiftsområdet:

- Regjeringen legger opp til å gi selvstendig næringsdrivende adgang til pensjonssparing i ordning regulert av innskuddspensjonsloven, slik Stortinget har vedtatt, men foreslår å øke grensen

for høyeste sparing fra 2 pst. til 4 pst. av inntekten, jf. omtale i Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) Om endringar i skatte- og avgiftslovgivinga mv. kapittel 1.

- Etter innføring av obligatorisk tjenstepensjon og adgang for selvstendig næringsdrivende til å spare i innskuddsordninger, vil i praksis alle yrkesaktive (lønnstakere og næringsdrivende) være sikret retten til skattefavourisert pensjonssparing gjennom arbeidsforhold eller næring. Regjeringen mener derfor at det ikke er behov for å videreføre skattefavouriserte pensjonsspareordninger i tillegg, og vil avvikle inntektsfradraget for nye premieinnbetalinger i individuell pensjonsavtale (IPA) med virkning for premieinnbetalinger foretatt fra og med 12. mai 2006. Eksisterende IPA-poliser kan videreføres etter samme regler som i dag, men uten nye fradragsberettigede innskudd. Skattefavouriseringen av individuelle og kollektive livrenter vil i stor grad avvikles med virkning fra skatteåret 2007. Nødvendige lovendringer om både IPA og livrenter vil fremmes i budsjettet for 2007. Forslagene har en god fordelingsprofil ettersom disse ordningene brukes mest av personer med høye inntekter og/eller formuer.
- Regjeringen foreslår å endre begrensningen i eideomsskattelova om at området må være "utbygd på byvis" for å kunne ilegges eiendomsskatt. Kommunen kan da velge mellom å holde seg til det gamle byvis-kriteriet, eller å utvide eiendomsskatten til hele kommunen. Regjeringen foreslår at dagens frivillige fritak for jord- og skogbrukseiendom gjøres om til et obligatorisk fritak. Det vises til Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) kapittel 14 for en nærmere omtale av endringene i eideomsskattelova.
- Kjøretøy med forbrenningsmotor som kun kan benytte hydrogen som drivstoff, foreslås fritatt fra engangsavgiften med virkning fra 1. juli 2006. Fritaket er midlertidig. Fritaket vil også omfatte hybridbiler som er utstyrt med hydrogenbasert forbrenningsmotor i tillegg til el-motor. Det vises til nærmere omtale i St.prp. nr. 66 (2005-2006) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet for 2006 punkt 2.3.
- Drivstoff hvor bioetanol utgjør hovedbestanddelen, f.eks. såkalt E85, ilegges ikke avgifter. Regjeringen legger opp til at bioetanol som blandes med bensin, blir fritatt fra CO₂-avgiften etter andel bioetanol i bensinen fra 1. januar 2007.
- I statsbudsjettet for 2006 ble det vedtatt å ta overnattingstjenester inn i merverdiavgiftssystemet fra 1. september 2006. Vedtaket omfatter også yrkesmessig utleie av hytter, ferieleiligheter og fritidsendommer mv. Det har åpnet for store avgiftstilpasninger ved at fritidsboliger etter gjeldende regelverk kan bygges for utleie og allerede etter 3 år tas ut av virksomheten og over til privat bruk. Ved en slik tilpasning slipper utleier å tilbakeføre fradragsført merverdiavgift ved utbygging av fritidsboliger. Det har dessuten vist seg vanskelig å finne egnede avgrensingsbestemmelser. For å unngå denne typen tilpasninger og av hensyn til

avgrensningsproblemerne, foreslås det at yrkesmessig utleie av hytter, ferieleiligheter og annen fritidseiendom likevel ikke tas inn i merverdiavgiftsområdet fra 1. september 2006, med mindre slik utleie drives i tilknytning til for eksempel hotell-drift. Forslaget er nærmere omtalt i Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) punkt 3.1 og St.prp. nr. 66 (2005-2006) punkt 2.2.

- Regjeringen vurderer å foreslå et eget fradrag i skattepliktig inntekt på Svalbard i budsjettet for 2007 samt å innføre et eget svalbardtillegg (tilsvarende finnmarkstillegget) i barnetrygd på Svalbard. Et forslag vil bli sendt på høring til relevante aktører på Svalbard og til Skattedirektoratet.
- I forbindelse med Stortingets vedtak om å oppheve skattefritakene for fri kost for sokkelarbeidere og det særskilte hyretillegget for sjøfolk fra 2006, ba et flertall Regjeringen om å vurdere opphevelsen av skattefritakene på nytt i Revidert nasjonalbudsjett for 2006. Regjeringen foreslår å innføre et inntektsavhengig skattefritak for fri kost for ansatte på sokkelen og et skattefritt hyretillegg med en øvre beløpsgrense. Forslagene gjøres gjeldende fra 1. juli 2006. Forslaget er nærmere omtalt i Ot.prp. nr. 77 (2005-2006), henholdsvis kapittel 6 og 7.
- I Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) er også enkelte andre mindre endringer i skattesystemet fremmet. Det gjelder blant annet en økning av reindriftsfradraget (kapittel 8), skatleggingen av supplerende støtte, som er en ytelse til personer med kort botid i Norge (kapittel 3), skatleggingen av behovsprøvd barnetillegg til mottakere av tidsbegrenset uførestønad (kapittel 5) og skatleggingen av attførings- og rehabiliteringspenger for personer som har tjenestetpensjonsordning med uførhetsforsikring (kapittel 4).

Samlet sett innebærer forslagene til skatte- og avgiftsendringene som er foreslått eller varslet, et provenytap på om lag 65 mill. kroner påløpt og om lag 50 mill. kroner bokført i 2006.

For nærmere omtale av forslagene til skatte- og avgiftsendringer vises til punkt 3.8 i meldingen, St.prp. nr. 66 (2005-2006) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2006 kapittel 2 og Ot.prp. nr. 77 (2004-2005) Om endringer i skatte- og avgiftslovgivninga mv.

13.1.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til sine merknader nedenfor, i Innst. S. nr. 205 (2005-2006) og Innst. O. nr. 65 (2005-2006).

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener det er viktig å legge til rette for å bygge egenkapital i næringslivet. Dette gjelder også personlig eid næringsvirksomhet som man ofte finner i familiebedriftene. Økt egenkapital i disse virksomhetene vil gjøre dem lettere i stand til å investere videre i bedriften eller starte ny virksomhet. I dag arbeider per-

sonlig eid næringsvirksomhet under vilkår for egenkapitaldannelse som er vesentlig dårligere enn i andre land og i forhold til andre eierformer i Norge.

Disse medlemmer mener egenkapital er det svakeste punktet i næringsutviklingen. Økt tilgang på egenkapital vil være et viktig bidrag til nyskaping, etablering og omstilling. På denne bakgrunn mener disse medlemmer at en aktiv næringspolitikk må inneholde fritak for skatt på arbeidende kapital (næringsformue). En slik reform vil styrke nasjonalt eierskap ved økt mulighet for egenkapitaldannelse, fjerne motivet for utflytting og gjøre norske private investorer mer konkurransedyktige i forhold til utenlandske investorer.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen i statsbudsjettet for 2007 drøfte og utrede en modell for fritak av formuesskatt på næringsformue (arbeidende kapital)."

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre mener primært at hele formuesskatten bør fjernes. I påvente av at hele formuesskatten kan bli fjernet, vil disse medlemmer støtte alle forslag som bidrar til å redusere formuesskatten.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiet som eneste parti i forbindelse med statsbudsjettet for 2006, fremmet forslag om å avvikle formuesskatten i sin helhet. Disse medlemmer påpeker at forslaget om avvikling av formuesskatten fikk kun tilslutning fra Fremskrittspartiets representanter.

Disse medlemmer ønsker å få til et langt lavere og enklere skatte- og avgiftssystem enn vi har i dag. Disse medlemmer mener at en reduksjon og forenkling av skatte- og avgiftssystemet bedre vil legge til rette for økt verdiskaping og trygge arbeidsplasser i Norge, noe som igjen vil være det beste grunnlaget for å sikre en god velferd. Disse medlemmer viser også til at Norge både har et svært høyt skattenivå og et svært høyt avgiftsnivå. Dette gjør at den totale skatte- og avgiftsbelastningen i Norge er blant de høyeste i verden. Disse medlemmer viser til at Skattebetalerforeningen i Norge har regnet ut at en gjennomsnittlig skattyter, for inneværende år, må jobbe til 22. juli for å få nok til å betale årets skatter og avgifter. Dette betyr at en skattyter i Norge arbeider mer for staten enn for seg selv og sin familie. Disse medlemmer mener at et slikt høyt skatte- og avgiftstrykk som vi har i Norge i dag, er helt uakseptabelt. Disse medlemmer mener det må være et minimum at en gjennomsnittlig skattyter må få lov til å beholde mer enn halvparten av det han selv tjener, og disse medlemmer vil fremover arbeide for en slik skatte- og avgiftsutvikling.

Disse medlemmer går imot Regjeringens forslag om å endre begrensningen i eiendomsskatteloven. Disse medlemmer mener at den foreslåtte endringen vil gi økt skattebyrde for en rekke eiendomsbesit-

tere, og innebære en merbelastning for mange hytteeiere uten at man påviselig får noe mer igjen av det offentlige for en slik økt skattlegging.

Disse medlemmer arbeider for at eiendomsskatteoven avvikles, slik at det i fremtiden ikke gis mulighet for kommuner til å utskrive denne usosiale og urettferdige skatten.

Disse medlemmer viser til at Fremskrittspartiet som eneste parti stemte imot opphevelsen av skattefritakene for fri kost for sokkelarbeidere og det særskilte hyretillegget for sjøfolk fra 2006. Regjeringen ble bedt av et flertall i merknads form om å vurdere opphevelsen av skattefritakene på nytt i Revidert nasjonalbudsjett for 2006. Regjeringens forslag er etter disse medlemmers mening ikke godt nok. For det første foreslås det at reduksjonene innføres fra 1. juli 2006. Dette innebærer at man aksepterer denne skattleggingen frem til nevnte dato, og det er ikke disse medlemmer enige i. I tillegg foreslår Regjeringen begrensninger for hvem som skal få skattefritak basert på en inntektsgrense, og fastsettelse av en slik inntektsgrensen går disse medlemmer imot.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til skattereformen hvor sentrum-Høyre-regjeringen gikk inn for å fjerne formuesskatten, hvorav halvparten innen 2007. Disse medlemmer viser til at sentrum-Høyre-regjeringen derfor reduserte formuesskatten både i 2005 og i sitt forslag for 2006.

Komiteens medlem fra Venstre støtter Regjeringens forslag til skatte- og avgiftsendringer med unntak av forslaget om avvikling av skattefavorisering av individuell pensjonsavtale (IPA) og livrente. Dette medlem avventer også det endelige forslag til endringer i skattlegging på Svalbard før eventuell støtte til slike endringer blir gitt.

Dette medlem fremmer imidlertid en rekke andre skatte- og avgiftsendringer med et samlet bokført proveny tap på om lag 270 mill. kroner og viser bl.a. til dette medlems merknader under punkt 14.1, samt merknader og forslag i Innst. S. nr. 205 (2005-2006) og Innst. O. nr. 65 (2005-2006).

13.2 Avvikling av skattefavoriseringen av individuell pensjonsavtale (IPA) og livrente

13.2.1 Sammendrag

Etter innføring av obligatorisk tjenstepensjon og adgang for selvstendig næringsdrivende til å spare i innskuddsordninger, vil yrkesaktive (lønnstakere og næringsdrivende) være sikret retten til skattefavorisert pensjonssparing gjennom arbeidsforhold eller næring. Regjeringen mener at det ikke er behov for å videreføre skattefaviserte pensjonsspareordninger i tillegg til dette. Det er dessuten prinsipielle og fordelingsmessige argumenter for å stramme inn i skattefavoriseringen av de supplerende ordningene.

Regjeringen vil derfor avvikle fradragsretten for nye premieinnbetalinger i individuell pensjonsavtale (IPA) foretatt fra og med 12. mai 2006. Eksisterende IPA-

poliser kan imidlertid videreføres uten nye fradragsberettigede premier etter samme regler som i dag, herunder med pensjonsbeskatning av utbetalte beløp fra polisene. I tillegg vil det vesentligste av skattefavoriseringen av livrenteordningene (individuelle og kollektive) avvikles med virkning fra inntektsåret 2007.

Nødvendige lovendringer om innstramminger i skattefavoriseringen av disse ordningene vil bli fremmet i budsjettet for 2007. En vil samtidig vurdere behovet for ytterligere endringer i regelverket.

En avvikling av skattefavoriseringen av nye premieinnbetalinger i IPA-ordninger anslås å øke skatteinntektene på årsbasis med om lag 450 mill. kroner påløpt. Ettersom adgangen vil avvikles med virkning fra og med 12. mai 2006, anslås forslaget på usikkert grunnlag å øke skatteinntektene i 2006 med om lag 300 mill. kroner påløpt og 240 mill. kroner bokført. Det er da skjønsmessig antatt at om lag en tredel av innskjønnede er foretatt før fremleggelsen av Revidert nasjonalbudsjett for 2006. Nåverdien av den samlede skattefordelen vil imidlertid være forskjellig fra dette fordi midlene som står inne i ordningen, også er fritatt for formuesskatt og løpende skatt på kapitalavkastningen. På den andre siden blir midlene skattlagt som pensjonsinntekt ved utbetaling.

Innstrammingen i IPA bidrar til å motvirke fordelingsvirkningene av forslaget om adgang for selvstendig næringsdrivende til å spare inntil 4 pst. av personinntekten i innskuddspensjonsordning. Det skyldes at IPA i stor grad har vært benyttet av personer med høye inntekter. Om lag 40 pst. av skatteskjerpelsen ved å avvikle fradragsretten for nye innskudd i IPA-ordningen tilfaller tidelen av befolkningen med høyest inntekt, mens om lag 80 pst. tilfaller halvdel med høyest inntekt. Forslaget gir en skatteskjerpelse på i gjennomsnitt 2100 kroner for dem i den laveste innteksgruppen som faktisk sparer i IPA (det gjelder imidlertid kun 0,1 pst. av personene i gruppen), mens den øker til om lag 4700 kroner i gjennomsnitt for dem som faktisk sparer i IPA i den øverste innteksgruppen (det gjelder 7,2 pst. av personene i gruppen). Maksimal skattelettelse ved IPA utgjør som nevnt 11 200 kroner.

En avvikling av formuesskattefritaket for individuelle livrenter vil gi økt skatt til personer som er i formuesskatteposisjon. Dette er trolig i hovedsak personer som også har høye inntekter. På svært usikkert grunnlag anslås dette å øke skatteinntektene med om lag 100 mill. kroner påløpt. Det er da skjønsmessig antatt at en betydelig andel av midlene som i dag er plassert i individuell livrente, vil bli plassert i andre aktiva med lav formuesskatt når skattefavoriseringen avvikles. Forslaget vil først få virkning fra og med inntektsåret 2007.

De kollektive livrenteordningene har et mindre omfang enn de individuelle. Ordningene benyttes først og fremst til pensjonsavtaler utover rammene til lov om foretakspensjon og lov om innskuddspensjon. Slike avtaler omfatter i hovedsak personer med høye inntekter. Reglene for de kollektive livrenteordningene innebærer en skattekreditt i tillegg til skattefritaket for formuesskatt. En avvikling av skattefavoriseringen av de

kollektive livrentene anslås på svært usikkert grunnlag å øke skatteinntektene med om lag 250 mill. kroner påløpt, der det beregningsteknisk antas at kostnadene ved ordningene veltes over i arbeidstakernes lønn. Forslaget vil først få virkning fra og med inntektsåret 2007.

Internasjonale empiriske undersøkelser tyder på at skattefavisert (individuell) pensjonssparing først og fremst påvirker sammensetningen av sparing (hvordan enkeltpersoner sparer), mens det har liten virkning på hvor mye som spares. Det er uavhengig av dette vanskelig å begrunne prinsipielt en skattemessig forskjellsbehandling av ulike måter å spare på. Dette argumentet forsterkes av at IPA og livrenteordningene i stor grad kan betraktes som spareprodukter og ikke som pensjonsforsikring.

Slike ordninger blir dessuten i hovedsak benyttet av personer med høye inntekter og/eller formuer, og slår dermed også fordelingsmessig skjevt ut. Når det også tas hensyn til at yrkesaktive nå har fått adgang til skattefavisert pensjonssparing gjennom de kollektive ordningene i arbeidsforhold eller næring, er det liten grunn til i tillegg å videreføre skattefaviseringen av slike supplerende pensjonsspareordninger.

På denne bakgrunn vil Regjeringen avvikle skattefaviseringen av nye premieinnbetalinger i individuelle pensjonsavtaler (IPA) med virkning for innskudd som foretas fra og med tidspunktet for fremleggelsen av Revidert nasjonalbudsjett for 2006 (12. mai). Eksisterende IPA-poliser kan videreføres uten nye fradragsberettigede premieinnbetalinger etter samme regler som i dag (fritak for skatt på opptjent avkastning og formue, men der utbetalinger skatlegges som pensjonsinntekt). Fritaket for formuesskatt av kapital i individuelle livrenteavtaler vil også bli fjernet med virkning fra og med inntektsåret 2007, og de spesielle skattereglene for kollektive livrenteavtaler (herunder fritak fra lønnsbeskatning av arbeidsgiverbetalte premiebetalinger) strammes inn fra samme tidspunkt.

Det vises til punkt 3.8.3 i meldingen for nærmere omtale.

13.2.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre går imot Regjeringens forslag som innebærer en dramatisk endring i muligheten til å spare til alderspensjon med skattefradrag. Forslaget vil i realiteten bety at all individuell pensjonssparing med skattefordel vil opphøre. I Pensjonskommisjonens utredning (NOU 2004:1 pkt. 4.2) vises det til at pensjonssystemets hovedstruktur er som i andre land, med folketrygden i bunnen, med arbeidsmarkedsbaserte pensjonsordninger over og med individuelle pensjonsordninger på toppen. Videre poengteres det også at det er viktig at folk har tillit til pensjonssystemet, at det skal vare over lang tid, være mest mulig forutsigbart og gi trygghet

flere tiår frem i tid. Dette må da gjelde hele pensjonssystemet, ikke bare folketrygden. Disse medlemmer mener at forslaget vil medføre at en av hovedpilarene i pensjonssystemet i Norge bortfaller.

Disse medlemmer viser til at mange ledere i norske bedrifter har bestemte pensjonsytelser sikret i sine avtaler. Om lønnen er over 12 G, er pensjonsytelsen gjerne sikret gjennom livrenteordning. Når skattefordelen ved dette på den enkeltes hånd blir borte, vil trolig resultatet bli krav om kraftige lønnsøkninger for å beholde ytelsesnivået. Disse medlemmer mener derfor i motsetning til Regjeringen at det er fornuftig å videreføre skattefaviserte pensjonsspareordninger, i tillegg til innføring av obligatorisk tjenestepensjon og adgang for selvstendig næringsdrivende til å spare i innskuddsordninger.

Disse medlemmer er svært overrasket over at en utvidelse av innskuddspensjonsordning for selvstendig næringsdrivende fører til dramatiske endringer i øvrige rammevilkår for sparing. Disse medlemmer mener at IPA og livrente retter seg mot mange andre grupper enn selvstendig næringsdrivende.

Disse medlemmer vil understreke at Regjeringens forslag innebærer at vilkårene for langsiktig sparing endres raskt og uten forvarsel, noe som er svært uheldig. I tillegg burde regelverket vært klart når man endrer selve premissene for spareordningene.

På denne bakgrunn vil disse medlemmer gå imot utviklingen av inntektsfradraget for nye premieinnbetalinger i individuell pensjonsavtale (IPA).

Disse medlemmer viser til sine merknader i Innst. O. nr. 65 (2005-2006) punkt 2.2.

13.3 Skattlegging på Svalbard

13.3.1 Sammendrag

I behandlingen av budsjettet for 2006, jf. St.prp. nr. 1 (2005-2006) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 1 (2005-2006), vedtok Stortinget å innføre en modifisert skjermingsmetode for personlige aksjonærer og deltakere og selvstendig næringsdrivende på Svalbard. Bakgrunnen var innføring av skjermingsmetoden på fastlandet fra og med 2006, og at det var hensiktsmessig med samme hovedprinsipper i skattleggingen av næringsdrivende og selskaper på Svalbard som på fastlandet. Det er videre et mål med skjermingsmetoden å sikre mest mulig lik skattlegging av reelle arbeidsinntekter og eierinntekter (aksjegevinster og aksjeutbytter og tilsvarende i deltakerlignede selskaper). Det ble derfor vedtatt å øke skattesatsen i lønnstrekkordningen fra 8 pst. til 12 pst.

Det er satt ned en arbeidsgruppe, jf. St.prp. nr. 1 (2005-2006), som skal vurdere skattesystemet på Svalbard, sammenhengen med andre virkemidler og hvordan en kan bygge opp under de overordnede målene for Svalbard. Arbeidsgruppen har i utgangspunktet frist 1. desember. Deler av arbeidet med svalbardbeskatning er imidlertid fremskyndet. Bakgrunnen for dette er å unngå usikkerhet om skattenivået for dem som bor på Svalbard. De overordnede målene for norsk svalbardpolitikk ligger fast. Et hovedmål er å opprettholde norske samfunn på øygruppen. Regjeringen ønsker at

Longyearbyen skal være et robust og livskraftig familiesamfunn. For å bidra til en stabil og livskraftig bosetting på Svalbard og motvirke omfattende pendling, vurderer Regjeringen å foreslå et fradrag i skattepliktig inntekt fra og med 2006 og å innføre et tillegg tilsvarende finnmarkstillegg i barnetrygd på Svalbard. Et forslag vil bli sendt på høring til relevante aktører på Svalbard og til Skattedirektoratet.

Et fradrag i skattepliktig inntekt bør bygge på den gjeldende lønnstrekkingen og bør ikke innebære en reversering av eller endring av skattesatsen i lønnstrekkingen. Innføringen av den modifiserte skjermingsmetoden bør stå ved lag i påvente av arbeidsgruppens nærmere vurdering av kapital- og selskapsbeskatningen. Skattereformen må få virke en tid, slik at en får oversikt over økonomiske og administrative virkninger. En bør derfor ikke nå legge opp til systemendringer som kan komme i konflikt med reformen, heller ikke på Svalbard. Behovet for å ha en skattesats i lønnstrekkingen på 12 pst. er dermed uendret. Det legges også vekt på at en løsning på kort sikt bør gå i samme retning som senere mer varige løsninger for Svalbard.

På bakgrunn av dette legges det opp til et særskilt fradrag i skattepliktig inntekt til dem som er skattemessig bosatt på Svalbard. Opphold på Svalbard med minst 12 måneders varighet regnes som bosettelse fra begynnelsen av oppholdet. Ved at fradraget gis til dem som har langtidsopphold på Svalbard, kan en stimulere til langvarig opphold og unngå omfattende pendling. Det er mindre behov for å gi skattelette til dem som pendler og har korttidsopphold på Svalbard. Samtidig som disse nyter godt av relativt lav skattesats på lønnsinntekt opptjent på Svalbard, er de skattepliktige til fastlandet og nyter godt av de fradragene som gjelder der.

I høringsnotatet skisseres et fradrag i skattepliktig inntekt på 60 000 kroner med virkning fra og med 2006, som vil innebære en tilbakebetaling på 7 200 kroner pr. skattemessig bosatt person i 2007. Det tilsvarer en lettelse på i størrelsesorden 13 mill. kroner med virkning for 2006, som tilsvarer den bokførte skatteøkningen i 2006. Et slikt fradrag vil særlig komme dem med lave inntekter til gode ved at refusjonen, som andel av lønnsinntekt, vil være størst for dem med lavest lønn. Det vil dermed bidra til bedre fordelingsprofil i beskatningen på Svalbard.

Barnetrygden på Svalbard tilsvarer i utgangspunktet barnetrygden på fastlandet. For 2006 gis det barnetrygd for barn under 18 år på 11 640 kroner pr. barn pr. år. Videre gis det et småbarnstillegg for enslige forsørgere med barn 0-3 år på 7 920 kroner pr. år. På fastlandet er det dessuten et såkalt finnmarkstillegg (gjelder Finnmark og enkelte kommuner i Nord-Troms) på 3 840 kroner pr. barn pr. år. Regjeringen tar sikte på å innføre et eget svalbardtillegg (tilsvarende finnmarkstillegget) i barnetrygd på Svalbard fra og med 2007. Det vil være et målrettet tiltak overfor barnefamilier og bidra til et familiesamfunn. Mange av dem som bosetter seg på Svalbard kommer fra Finnmark og Nord-Troms, og vil dermed ha krav på finnmarkstillegget dersom barnet er bosatt i Finnmark eller Nord-Troms. Innføring av et svalbardtillegg i barnetryg-

den (tilsvarende finnmarkstillegget) anslås å redusere provenyet med drøyt 1 mill. kroner i 2007.

Regjeringen vil komme tilbake med konkrete forslag i budsjettet for 2007, etter at høringen er gjennomført.

13.3.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiet som eneste parti gikk imot den skatteskjerpelsen som Regjeringen og stortingsflertallet vedtok for innbyggerne på Svalbard. Disse medlemmer er fornøyd med at Regjeringen innser at det må særskilte tiltak på plass for å opprettholde bosettingen på Svalbard, noe som bl.a. er meget viktig sett i lys av en aktiv nordområdepolitikk. Disse medlemmer mener Regjeringen på bakgrunn av dette burde reversert den skatteskjerpelsen som er innført på Svalbard og Jan Mayen.

Disse medlemmer viser til sine merknader i Innst. S. nr. 205 (2005-2006) kapittel 2, og hvor disse medlemmer fremmer forslag om å gjeninnføre lønnstrekkingen på 8 pst. f.o.m. 2006. Hvis dette forslaget ikke skulle bli vedtatt av Stortinget, imøteser disse medlemmer at Regjeringen kommer med varslede endringer i statsbudsjettet for 2007, og disse medlemmer vil komme nærmere tilbake til saken i den anledning.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til Regjeringens varsel om endringer i beskatningen og i lønnstrekkingen på Svalbard. Disse medlemmer mener at de foreslåtte endringer i form av inntektsfradrag og ekstra barnetrygd ikke er tilstrekkelig. Godt virkende skatteregler er en forutsetning for en stabil og livskraftig bosetting på Svalbard og for tilgangen på arbeidskraft. Disse medlemmer vil derfor gå imot Regjeringens forslag om inntektsfradrag og vil gjeninnføre lønnstrekkingen på 8 pst. fra og med 2006. Disse medlemmer viser til sine merknader og forslag over kap. 480 i Innst. S. nr. 205 (2005-2006).

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti avventer et endelig forslag fra Regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet for 2007.

13.4 Avgift på utslipp av NO_x

13.4.1 Sammendrag

Norge ratifiserte Gøteborg-protokollen i januar 2002, og har forpliktet seg til å redusere de årlige utslippene av nitrogenoksider (NO_x) til maksimalt 156 000 tonn fra 2010, jf. St.prp. nr. 87 (1999-2000). Dette er om lag 27 pst. lavere enn 2004-nivået og om lag 22 pst. lavere enn forventet utslipp i 2010. Så store utslippsreduksjoner vil bli meget krevende. Da Gøteborg-protokollen ble ratifisert, ble marginalkostnaden for reduksjon av NO_x-utslipp beregnet til mellom 10 og 20 kroner pr. kg NO_x. Nyere anslag tyder på at kostnaden ved å oppfylle

forpliktelsen innen 2010 kan bli vesentlig høyere enn tidligere antatt. Statens forurensningstilsyn (SFT) og andre berørte direktorater gjennomførte i 2005 en ny tiltaksvurdering som indikerer at det må gjennomføres tiltak der kostnadene løper opp mot 50-60 kroner pr. kg NO_x som reduseres. Regjeringen legger stor vekt på at forpliktelsen oppfylles til lavest mulig kostnader.

Regjeringen tar sikte på å innføre en avgift på NO_x-utslipp fra 1. januar 2007. Hovedmålet med en avgift er at den, sammen med andre virkemidler, skal bidra til å oppfylle NO_x-forpliktelsen i Gøteborg-protokollen. En avgift bør avgrenses geografisk i tråd med Gøteborg-protokollens virkeområde. Dette innebærer f.eks. at utslippene fra utenriks sjøfart og utenriks luftfart ikke omfattes av avgiften.

Utslipp av NO_x fra den enkelte utslippskilde avhenger av flere faktorer som forbrenningsutstyr, rensetiltak, valg av energibærer og drift av motorer, kjeler og turbiner. En utslippsavgift bidrar til at aktørene tilpasser seg slik at utslippene reduseres på billigst mulig måte. Normalt vil forurenseren selv ha bedre kunnskap om kostnadene ved ulike utslippsreducerende tiltak enn myndighetene. En riktig utformet avgift vil derfor være det mest kostnadseffektive virkemidlet for å oppfylle Gøteborg-protokollen. For utslipp som omfattes av avgiften, vil avgiftsnivået være styrende for hvilke utslippsreducerende tiltak som utløses.

En avgift bør omfatte alle utslippskilder, men praktiske hensyn tilsier at en avgift i første omgang bare bør omfatte større enheter. Avgiften vil omfatte utslipp fra skip, fiskefartøy, fly og dieseldrevet jernbanetrafikk med samlet fremdriftsmaskineri med effekt over 750 kW. Tilsvarende vil kjeler og turbiner i energianlegg med effekt over 10 MW omfattes. Disse grensene kan bli satt lavere når praktiske og administrative forhold gjør det tilrådelig. Dette vil åpne for at NO_x-avgiften etter hvert omfatter en større del av utslippene.

Innføring av en NO_x-avgift vil bli sett i sammenheng med kompensasjoner til enkelte berørte næringer.

13.4.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Statens forurensningstilsyn (SFT) nylig har lagt frem en tiltaksanalyse for NO_x som antyder kostnadene for den nødvendige utslippsreduksjonen på 45 000 tonn. Resultatet av denne analysen viser at utslipp opp mot en tiltakskostnad på 56 kroner pr. kg NO_x må realiseres for at utslippsmålet skal nås. Disse medlemmer antar at de samlede tiltakskostnader vil utgjøre i størrelsesorden 1 mrd. kroner. Hvis en ordinær avgift skal gi nødvendig incentiv til reduksjonsmålsettingen, vil den måtte settes til marginal tiltakskostnad på 56 kroner pr. kg NO_x, som gir et årlig proveny på mange milliarder kroner for virksomhetene som blir omfattet av avgiften. Også deler av prosessindustrien vil bli hardt rammet av den foreslåtte avgiften. Ingen andre land har innført en ordinær NO_x-avgift.

Ytterligere avgifter vil svekke eksportindustribedrifter og dermed norske arbeidsplasser. Blant annet skriver Regjeringen at de vil innføre en avgift på utslipp av NO_x fra 1. januar 2007. Disse medlemmer frykter at en slik ny avgift vil ramme konkurranseutsatt industri på en tilfeldig måte, og uten at dette bidrar til å bringe norske utslipp ned mot nivået vi er pålagt ifølge Gøteborg-protokollen. Disse medlemmer mener derfor at det burde gjøres en vurdering av hvordan en slik avgift vil ramme eksportbedrifter og arbeidsplasser før NO_x-avgiften innføres.

Disse medlemmer vil ikke gå inn for innføring av avgift på industriens NO_x-utslipp. Industrien får sine NO_x-utslipp regulert gjennom blant annet forurensningsloven og IPPC-direktivet. Gjennom konsesjonsbehandlingen implementerer norsk industri moderne miljøstandard på sine anlegg. Innføring av en miljøavgift etter at industrien har etablert Best Available Technology-standard, er meningsløs miljøpolitikk og vil føre til en uakseptabel forverring av industriens internasjonale konkurransevne.

Disse medlemmer vil istedenfor vurdere en avtale slik det tidligere Prosessindustriens Landsforbund (PIL) inngikk med Miljøverndepartementet i 2001 om reduserte SO₂-utslipp. Prosessindustriens Miljøfond, som administrerer denne avtalen, kunne også administrere en NO_x-avtale. I korthet går arrangementet ut på at de berørte bedrifter innbetaler en avgift (3 kr/kg SO₂) til Miljøfondet. Den innsamlede kapitalen benyttes til å bygge renseanlegg i miljø- og kostnadsriktig rekkefølge.

Disse medlemmer viser til forslag fremmet i Innst. S. nr. 205 (2005-2006) Kapittel 17 om å utrede en NO_x-avtale på grunnlag av SO₂-avtalen til Norsk Industri og komme tilbake til Stortinget med denne avtalen i Revidert nasjonalbudsjett for 2007.

13.5 Bioetanol

13.5.1 Sammendrag

Bioetanol er laget av biologisk materiale og bidrar ikke til økte nettutslipp av CO₂. Drivstoff hvor etanol utgjør hovedbestanddelen omfattes ikke av begrepet mineralolje eller bensin i Stortingets avgiftsvedtak, og ilegges derfor verken drivstoffavgift eller CO₂-avgift. Slikt drivstoff omfattes imidlertid av Stortingets vedtak om avgift på alkohol, med mindre etanolen er tilstrekkelig denaturert (gjort udrikkelig). Det er tollmyndighetene som avgjør om etanolen er tilstrekkelig denaturert. Etter det Finansdepartementet er kjent med, vil enkelte aktører få godkjent eller har fått godkjent såkalt E85, dvs. drivstoff som består av 85 pst. etanol og 15 pst. bensin, slik at salg kan skje uten alkoholavgift.

Drivstoff hvor etanol utgjør hovedbestanddelen, f.eks. E85, blir dermed ikke ilagt avgifter. På prinsipielt grunnlag bør imidlertid alle trafikanter betale en avgift som tilsvarer kostnadene de påfører andre i form av ulykker, kø, støy, lokale utslipp til luft og veislitasje. Det meste av kostnadene ved bruk av personbil er knyttet til ulykker, kø og støy. Disse kostnadene varierer i liten grad med valg av drivstoff. Dette taler for at det

over tid vil være nødvendig å ilegge bioetanol en drivstoffavgift for veibruk på linje med bensinavgiften. At det ikke foreslås avgift på drivstoff hvor etanol utgjør hovedbestanddelen nå, er motivert av ønsket om å stimulere til økt bruk av alternative drivstoff og bidra til reduserte klimagassutslipp fra transportsektoren.

Regjeringen legger derfor opp til at bioetanol som blandes med bensin i mindre mengder, blir fritatt fra CO₂-avgiften etter andel bioetanol i bensinen fra 1. januar 2007. Regjeringen vil komme nærmere tilbake til vurderinger av bruk og fremtidig avgiftslegging av alternative drivstoff i forbindelse med omleggingen av bilavgiftene i 2007-budsjettet.

13.5.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre støtter Regjeringens forslag om avgiftsfritak for bioetanol og for fritak i engangsavgiften for hydrogenkjøretøy.

Disse medlemmer ønsker imidlertid å gå lenger enn Regjeringen og foreslår også avgiftsfritak for alle avgifter for bioetanolbensin med en innblanding på mindre enn 5 pst. Disse medlemmer mener også at det må legges til rette for at vi i løpet av 2006 kan nå en målsetting om at 1 pst. av alt drivstoff som selges i Norge er biodrivstoff.

Disse medlemmer ber Regjeringen om å legge fram en tiltakspakke for å øke bruken av biodrivstoff, spesielt med fokus på tilrettelegging for bruk av E85 og fleksifuel-kjøretøyer.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet støtter forslaget fra Regjeringen om avgiftsfritak for bioetanol og fritak i engangsavgiften for hydrogenkjøretøy. Disse medlemmer mener at dette er et gode tiltak for at flere bilister anskaffer seg miljøvennlige kjøretøy. Disse medlemmer viser til at den norske bilparken er blant de aller eldste i Europa og at dette betyr at mange både trafikksfarlige og miljøforurensende kjøretøy hver dag kjører rundt i trafikken. Disse medlemmer vil derfor arbeide for at engangsavgiften på alle nye biler på sikt blir fjernet og at vrakpanten på eldre biler blir økt. Disse medlemmer mener at dette vil være et godt tiltak både for å få redusert ulykker og forurensning i trafikken. Disse medlemmer er enige i at avvikling av engangsavgiften for hydrogenkjøretøy er et miljøvennlig tiltak, men dessverre langt fra tilstrekkelig. Disse medlemmer håper derfor at Regjeringen også vil ta initiativ til reduksjon av engangsavgiften på alle kjøretøy, samt økning av vrakpanten, slik at tempoet i utskiftningen av den foreldede norske bilparken øker.

Komiteens medlem fra Venstre ber Regjeringen innføre et omsetningspåbud for biodrivstoff på nedstrøms oljeselskaper slik at omsetningen av biodrivstoff kan øke til hhv. 2 pst. i 2007 og 4 pst. i 2010.

13.6 Merverdiavgiftskompensasjon for kommunene mv.

13.6.1 Sammendrag

I 2004 ble det innført en generell ordning med kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner. Ordningen omfatter også private produsenter av helse-, sosial- og undervisningstjenester som kommunene og fylkeskommunene har et lovpålagt ansvar for. I tilleggsproposisjonen ble det uttalt at det er behov for en ny vurdering av hvordan merverdiavgiftskompensasjonsordningen for kommunene mv. fungerer. En slik vurdering vil omfatte både den gamle, begrensede ordningen og den nye, generelle ordningen fra 2004.

Finansdepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet foretar nå en slik vurdering. Departementene skal i denne forbindelse blant annet vurdere hvorvidt ordningen oppfyller intensjonen om avgiftsmessig likebehandling av egenproduksjon og kjøp fra andre. I tillegg skal både innretningen og avgrensningen av ordningen og den administrative belastningen ordningen medfører, vurderes. Også erfaringer som er gjort rundt gjennomføringen av trekket i kommunesektorens rammetilskudd, skal tas med i vurderingen. Kompensasjonene til de private produsentene som er omfattet av ordningen (skoler, barnehager, sykehus mv.), har økt kraftig etter at ordningen ble innført i 2004, jf. omtale i St.prp. nr. 66 (2005-2006). Departementene vil derfor også se nærmere på hva denne økningen skyldes.

Arbeidet er også omtalt i kommuneproposisjonen. Det legges opp til en bredere gjennomgang av ordningen i statsbudsjettet for 2007.

13.6.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, tar dette til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at momskompensasjonsordningen var ment å gi private og kommunale tjenestetilbydere like rammevilkår, og at dette skulle gjøre det lettere for kommunene å konkurransesette egnede tjenesteområder. Disse medlemmer påpeker at ordningen i dag belønner kommuner som kjøper mindre tjenester eksternt enn gjennomsnittet, fordi kompensasjon gis etter sjablong og ikke etter hvor mye moms som faktisk er betalt. Disse medlemmer mener dette er svært uheldig, og ønsker en nøytral ordning som gir private og kommunale tjenestetilbydere like rammevilkår.

Disse medlemmer viser for øvrig til forslag fremmet i St.prp. nr. 61 (2005-2006) Om lokaldemokrati, velferd og økonomi i kommunesektoren 2007 (kommuneproposisjonen) om å utrede konsekvensene av å la kommunale virksomheter omfattes av det ordinære momsregelverket som gjelder for private virksomheter, og legge frem forslag om å erstatte dagens momskompensasjonsordning med en bedre og mer effektiv løsning.

14. FRAKSJONSMERKNADER**14.1 Fraksjonsmerknad fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet**

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, slutter seg til Regjeringens opplegg.

14.2 Fraksjonsmerknad fra Fremskrittspartiet

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at dette er en revisjon av budsjettet

for 2006. Disse medlemmer har derfor primært foretatt justeringer fremfor å fremme omfattende forslag som naturlig hører hjemme i ordinær budsjettbehandling. I tillegg har disse medlemmer fremlagt enkelte forslag i forbindelse med revisjonen som anses som påkrevd og nødvendige, spesielt sett i lys av de ekstraordinære inntektene til staten utover det man anslo da statsbudsjettet ble vedtatt høsten 2006.

Disse medlemmer fremsetter i forbindelse med Stortingets behandling av Innst. S. nr. 205 (2005-2006) følgende budsjettendringer:

FORSLAG TIL REVIDERT BUDSJETT - HOVEDOVERSIKT- FRP 2006	Endringer ifht. Regjeringen:
	2006
ØKTE FORESLÅTTE OFFENTLIGE BEVILGNINGER	
ØKT OFFENTLIG FORBRUK I BUDSJETTTRAMMENE	2 268
REDUSERTE OFFENTLIGE INNTEKTER	4 567
<i>Økt offentlig finansieringsbehov (økt anvendelse av oljepenger):</i>	<u>6 835</u>
OVERFØRING TIL STATENS PETROLEUMSFOND REGJERINGEN	327 000
OVERFØRING TIL STATENS PETROLEUMSFOND FRP ALT. REVIDERT 2006	<u>320 165</u>
REDUSERTE / ØKTE OFFENTLIGE UTGIFTER	
FORNYELSE OG ADMINISTRASJON Ramme 1	
Igangsetting bygging av fengsler, Halden og Indre Salten	24
FAMILIE Ramme 2	
Økning i kontantstøtte	164
Forskning på ADHD	5
	<u>169</u>
KULTUR Ramme 3	-16
UTENRIKS Ramme 4	
Reversere Svalbardskatten	13
JUSTIS Ramme 5	
Kriminalomsorgen	13
Driftsutgifter politiet	19
Oslopolitiet	12
Annet	2
	<u>46</u>
KOMMUNAL Ramme 6	
Reduksjoner i bevilgningene til innvandringsformål	-97
Annet	-20
	<u>-117</u>
RAMMETILSKUDD KOMMUNER Ramme 19	
Sitteplasser på skolebusser	25
ARBEID/SOSIAL Ramme 7, 15	
Kjøp av private helsetjenester	100
Reversere Regjeringens kutt i arbeidsmarkedstiltak for yrkeshemmede	172
Anslagsendring sykepenger	-200
Arbeids- og inkluderingsdepartementet, driftsutgifter	-4
	<u>68</u>

FORSLAG TIL REVIDERT BUDSJETT - HOVEDOVERSIKT- FRP 2006	Endringer ifht. Regjeringen:
FORSVAR Ramme 8	
Forsvarsbygg og nybygg	-250
Nyanskaffelser av materiell	180
Kystvakten	70
	0
NÆRING Ramme 9, 10, 11	
Gjeninnføre avistjenesten for norske sjøfolk	4
Fjerning av fôravgift for kjæledyr	23
	27
ENERGI/MILJØ Ramme 12, 13	
Verning av kirkebygg, m.m.	6
KONTROLL Ramme 14	0
HELSE Ramme 16	
Regionale helseforetak	1 010
Styrking psykisk helsevern	20
Rusmiddeltiltak, forebyggende arbeid	36
Pneumokokkvaksinefond øremerket kommuner	75
Psykiatrisk ambulanshelsetjeneste	1
CP-leir for barn	1
	1 143
KUNNSKAP Ramme 17	
Kompetanseløft for lærere	25
Forskning og nyskaping, overføring forskningsfondet	100
Tilskudd for private kirkebygg	9
Annet	24
	159
TRANSPORT Ramme 18	
Trafikktilsyn, drift, vedlikeh. riksveier	400
Riksveiinvesteringer	164
Rassikring	55
Kjøp av riksveifergetjenester	10
Jernbane	10
Bredbåndssatsing	50
Annet	43
	732
FINANS Ramme 22	-10
SUM ØKNING OFFENTLIGE UTGIFTER	2 268
REDUSERTE OFFENTLIGE INNTEKTER	
INNTEKTSSKATTER	
Nulle skjerpelser	
Full reversering av innstramming i fri kost og hyretillegg for sjøfolk og sokkelarbeidere 1. januar 2006	132
Mobilskatt, Dok 8:51	755
Ikke øke reindriftsfradraget	0
Reversere innstramming IPA (individuelle pensjonsavtaler)	240
Dobling av aksjerabatt ved kjøp av aksjer i egne bedrifter fra kr 1 500 kr til kr 3 000	15

FORSLAG TIL REVIDERT BUDSJETT - HOVEDOVERSIKT- FRP 2006	Endringer ifht. Regjeringen:
Øke avskrivningssatsen i saldogruppe d - maskiner, m.m. til 25 pst.	360
Fritak for arb.giveravg. i frivillige organisasjoner for lønn opp til kr 450 000	30
Ikke stramme inn rehabilitering kombinert med uførepensjon	13
	1 545
AVGIFTER	
Bil	
Red. av bensinavg. fra 1. juli med kr 1,32. Effekt inkl. mva. kr 1,65	1 179
Red. av dieselavg. fra 1. juli med kr 1,32. Effekt inkl. mva. kr 1,65	1 322
	2 501
Grensehandel	
Reduserte alkoholavgifter på øl og vin med 4,6 pst. fra 1. juli	50
Fjerning av sjokoladeavgiften fra 1. juli, Dok. 8:56	464
	514
Annet	
Fjerning av toll på bær fra 1. juli	7
	7
SUM SKATTELETTELSESRamme 23	4 567
UTBYTTE Ramme 24	0
SUM REDUSERTE OFFENTLIGE INNTEKTER	4 567
POSTER UTEN RESULTATVIRKNING ("UNDER STREKEN")	
Fondet for forskning og nyskaping, fondskapital	25 000
Argentum, egenkapitalinnskudd	1 800
Statkraft SF, egenkapitalinnskudd	2 000
SUM	28 800

Disse medlemmer viser for øvrig til sine merknader og forslag i denne innstillingen, samt i Innst. S. nr. 205 (2005-2006) og Innst. O. nr. 65 (2005-2006).

14.3 Fraksjonsmerknad fra Høyre

Komiteens medlemmer fra Høyre mener det er gledelig at den positive utviklingen vi har sett i norsk økonomi de siste årene, fortsetter. Veksten i økonomien er god, sysselsettingen øker og arbeidsledigheten fortsetter å synke. Disse medlemmer viser til at regjeringen Stoltenberg II nå har ansvaret for å sikre at denne utviklingen fortsetter, og at finanspolitikken ikke bidrar til å øke presset på renten og kronkursen.

Disse medlemmer er sterkt kritiske til Regjeringens gammeldagse næringspolitikk med skatteøkninger, økt statlig eierskap og statlig innblanding i næringslivet. I kombinasjon med kutt i forskningen vil det over tid svekke vekstevnen i økonomien og dermed velferden. Disse medlemmer vil føre en politikk som øker økonomiens vekstevne og dermed styrker grunnlaget for velferden. Derfor vil disse medlemmer føre en ansvarlig økonomisk politikk, gradvis redusere skatte- og avgiftsnivået, trappe opp bevilgningene til forskning og innovasjon, satse mer på kunns-

skap i skolen og øke bevilgningene til bygging og vedlikehold av veier.

Disse medlemmer mener at de gode tidene i norsk økonomi må brukes til å investere mer i fremtidig verdiskaping og velferd. I revidert nasjonalbudsjett foreslår derfor Høyre å øke bevilgningene til vei og til næringsrettet forskning og utvikling. Disse medlemmer har også funnet rom for en sterkere satsing på helse og omsorg og målrettede tiltak som kan gi mennesker en ny sjanse i arbeidsmarkedet og til å til egne seg kunnskap.

Disse medlemmer fremmer følgende hovedprioriteringer i revidert nasjonalbudsjett:

Vei og samferdsel

Disse medlemmer vil trappe opp bevilgningene til samferdsel. I revidert nasjonalbudsjett vil disse medlemmer øke bevilgningene til samferdsel med om lag 300 mill. kroner ut over Regjeringens forslag. Av dette prioriteres økte bevilgninger til vedlikehold av veier med 224 mill. kroner. I tillegg har disse medlemmer funnet rom for enkelte andre prioriteringer bl.a. E6 og Bergensprogrammet.

Kunnskap og næringsliv - muligheter for alle

Disse medlemmer vil føre en politikk for å utnytte mulighetene i hele landet og en politikk som bidrar til at alle gis muligheten til å delta. Disse medlemmer prioriterer derfor en skole med fokus på kunnskap, økt satsing på forskning, en fremtidsrettet næringspolitikk og målrettede tiltak som sikrer at de som faller utenfor arbeidslivet får en ny sjanse.

I revidert nasjonalbudsjett fremmer disse medlemmer forslag om økte bevilgninger til grunnforskning og næringsrettet forskning og utvikling med over 200 mill. kroner. For å legge til rette for økte bevilgninger til grunnforskning i årene som kommer, foreslår disse medlemmer å øke forskningsfondet med 25 mrd. kroner. Disse medlemmer foreslår også økte bevilgninger til leksehjelp med 50 mill. kroner, og forslag om å rette opp Regjeringens kutt i bevilgningene til private høyskoler.

Disse medlemmer vil legge bedre til rette for kvinnelige gründere og foreslår derfor å gi selvstendig næringsdrivende fulle trygderettigheter ved svangerskap, fødsel og omsorg for små barn. Disse medlemmer foreslår også en halvering av gebyrene under Brønnøysundregistrene.

Disse medlemmer vil sikre at personer som faller utenfor arbeidsmarkedet får mulighet til å delta. Derfor fremmer disse medlemmer bl.a. forslag om flere tiltaksplasser for yrkeshemmede, et eget opplæringsprogram i helsefag for innvandrere, økte bevilgninger til grunnopplæring for voksne og økte bevilgninger til entreprenørskap blant innvandrere.

Helse og omsorg

Disse medlemmer vil øke satsingen på helsevesenet og målrettede tiltak mot rus og psykiatri med om lag 220 mill. kroner.

Disse medlemmer foreslår økte bevilgninger for å rette opp underfinansieringen av Helse Vest og Helse Midt-Norge, og økte bevilgninger til rehabilitering ved private institusjoner. Disse medlemmer foreslår også et første trinn i en opptrappingsplan for rusfeltet. Opptrappingen skal bidra til bedre kvalitet og kapasitet i behandlings- og omsorgstilbudet til rusmiddelmissbrukere, samt bedre støttetiltak til rusmiddelmissbrukeres pårørende. I tillegg foreslår disse medlemmer å styrke bevilgningen til samhandlingstiltak

mellom kommuner og spesialisthelsetjeneste i arbeidet med psykisk syke. Disse medlemmer satses også på økt geriatrisk kompetanse i kommunehelsetjenesten og en styrking av tilbudet om omsorg ved livets slutt.

Andre prioriteringer

Disse medlemmer går imot Regjeringens forslag om å øke beskatningen av privat pensjonsforsikring. Forslaget fra Regjeringen er i realiteten en skatteøkning på privat sparing. Disse medlemmer foreslår å senke avgiften på øl og vin med 100 mill. kroner og doble aksjerabatten ved kjøp av aksjer i egen bedrift. Disse medlemmer viser til at Høyre prioriterer full barnehagedekning og god kvalitet i barnehagene fremfor en lavere makspris. Disse medlemmer foreslår derfor å øke bevilgningene til likebehandling av private og kommunale barnehager med 150 mill. kroner. Dette vil skape trygghet for de private barnehageutbyggerne og øke utbyggingstakten. Samtidig vil disse medlemmer stå på regjeringen Bondevik IIs forslag til makspris for 2006. Disse medlemmer foreslår å øke kontantstøtten med 5 pst. fra 1. august 2006 for delvis å rette opp kuttet regjeringen Stoltenberg II foretok fra 1. januar 2006.

Disse medlemmer understreker at alle forslag om økte utgifter og reduserte inntekter er dekket inn. Det vises til egen oversikt over inndekningen.

Hytteskatten

Disse medlemmer viser til at Regjeringen i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett har foreslått at kommunene kan innføre eiendomsskatt i hele kommunen. Dette vil innebære at langt flere nordmenn må betale eiendomsskatt og at det med dette i realiteten innføres en hytteskatt. Disse medlemmer mener at de rød-grønne partiene omgår sitt eget løfte om å ikke øke skattene ut over 2004-nivå. Når Regjeringen legger til rette for økte kommunale eiendomsskatter, må de rød-grønne partiene ta ansvar for at folk flest får en høyere skattebelastning.

Disse medlemmer viser til at Høyre i sitt alternative budsjett for Revidert 2006 omprioriterer 1 723 mill. kroner. Disse omprioriteringer er fullt ut inndekket. Omprioriteringene fordeler seg på kap. og post som følger:

Satsingsområder for Høyre i Revidert nasjonalbudsjett 2006

Kap. og Post	Område	Bokført, mill. kr
SUM PRIORITERINGER, over streken		1 723,70
164.73	Tiltak i Hviterussland knyttet til demokratisering gjennom å styrke sivilt samfunn, menneskerettigheter og ytringsfrihet.	5
225.76	Leksehjelp	50
231.65	Likebehandling kommunale/private barnehager som sikrer kvalitet og økt utbygging av barnehageplasser	150
257.21	"Grunnopplæring for voksne - ny sjanse"	10
270.74	Studentbarnehager	10

Kap. og Post	Område	Bokført, mill. kr
275.70	Basisfinansiering private høyskoler, økt tilbake til regjeringen Bondevik IIs forslag for 2006	13,3
281.1	Universitetet i Stavanger - Etableringsstøtte til Technology Transfer Office	1,5
286.50	Styrket grunnforskning	100
286.95	Fondet for forskning og nyskaping økes med 25 mrd. kroner, virkning under streken	25 000
310.75	Private kirkebygg	9,4
310.76	Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn, styrket drift	0,35
320.83	Midler til Stavanger 2008 - Stavanger som Europeisk Kulturby	8
323.78	Midler til Grieg-året 2007	2
400.1	Økt innsats for å forebygge og bekjempe overgrep mot barn som skjer via nye teknologiske arenaer som internett mv.	5
440.1	Forsert innføring av nye håndvåpen i politiet	10
440.1	Utvidelse av "Gråsoneprojektet" til nye politidistrikter: bedre samordning mellom politi, kommune og helsevesen	4
440.1	Økt innsats for å bekjempe menneskehandel og prostitusjon	5
440.1	2 Nye stillinger til Økokrim til bekjempelse av økonomisk kriminalitet	1
441.1	Oslo Politidistrikt, Økt innsats for å bekjempe menneskehandel og prostitusjon	5
455.1	Redningstjenesten i Florø, drift	1
468.1	Kommisjon for begjæring av gjenopptakelse av straffesaker, styrket bemanning for å redusere saksbehandlingstiden	1
572.60	Tiltak for å sikre at ingen skolebarn må stå på skolebussen	20
634.71	Tiltaksplasser for yrkeshemmede +1 000 plasser mer enn Regjeringen	55
651.62	Opplæring helsefag, styrking overfor arbeidsinnvandring	10
728.70	Prosjekt "Jordmorriket"	1
730.22	Sommerleir for barn med Cerebral Parese	0,4
732.21	Private rehabiliteringssentre, styrket aktivitet	25
732.70	Opptrappingsplan for rusfeltet, tilskudd til regionale helseforetak	35
732.70	Kompensasjon for pensjonsutgifter i private sykehus	25
732.73 732.74	Kompensasjon for skjevfordeling i de Regionale Helseforetakene i Vest (29,4 mill. kroner) og Midt-Norge (19,6 mill. kroner)	49
732.75	Plan for telemedisin i kommunene	10
743.75	Samhandlingstiltak mellom kommunene og spesialisthelsetjenesten i arbeidet med psykisk syke	20
761.63	Opptrappingsplan for rusfeltet, tilskudd til kommunene	20
761.67	Undervisningssykehjemmenes arbeid med økt kompetanse innenfor geriatri, og utvidet tilskudd til lindrende behandling utenfor sykehus	24
844.70	Kontantstøtte, økt 5 pst. fra 1. august 2006	45
920.50	Norges forskningsråd - tilskudd	10
922.71	Romvirksomhet - Internasjonal romvirksomhet	15
928.71	FOU-prosjekter i næringslivets regi - Tilskudd til ulønnet arbeidsinnsats	30
1311.71	Stord flyplass, tilskudd til nytt tårn og brannstasjon	3
1320.23	Statens vegvesen - Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveier	224
1320.30	Riksveiinvesteringer	47
1320.72	Utvidelse av tilbudet med nattferje i sambandet Stavanger-Tau fra 1. juni 2006	1
1441.39	Vannsjø, prosjekt for bedret vannkvalitet i vassdrag og opprensning av forurenset sjøbunn	1
1506.1	Taleportalen legges ikke ned, som Regjeringen foreslår	0,15
1618.1	Skatteetaten - økte midler til kontroll	33
2421.71	Reiseliv - Innovasjon Norge	15
2421.71	Innovasjon Norge - internasjonalisering, profilering og innovasjon	15
2421.72	Innovasjon Norge - FOU-kontrakter	15
2426.70	SIVA SF - Tilskudd	10
2445.32	Oppstart Odontologibygge Bergen	5
2460	Øke GIEK-rammen med 10 mrd. kroner til 50 mrd. kroner	0
2530.70	Like trygderettigheter for selvstendig næringsdrivende som for andre ved svangerskap, fødsel og omsorg for små barn:	
2650.71		
2650.72		85

Kap. og Post	Område	Bokført, mill. kr
2600.1	Trygdeetaten - kjøp av 4 000 operasjoner til sykmeldte pasienter innen ortopedisk dagkirurgi	71,2
REDUSERTE INNTEKTER:		
3635.1	Fjernet Ventelønnsordning: Reduserte inntekter	5
3904.1	Gebyr Brønnøysund halveres	36,5

Kap. og Post	Skatte- og avgiftslettelser	Under poster	Bokført, mill. kr
480.50	Svalbard: Lønnsbeskatning på 8 pst. i 2006, som i 2005		13
	Fritak for avgifter for bioetanol < 5 pst.		18
5536.76		16,0	
5543.70		2,0	
	Aksjerabatten ved kjøp av aksjer i eget selskap tilbudt alle ansatte økes fra kr 1 500 til kr 3 000		15
5501.72		10,0	
5700.71		2,0	
5700.72		3,0	
5555.70	Sjokoladeavgiften fjernes fra 1. desember 2006 IPA-ordningen fjernes ikke		0 240
5501.70		101,0	
571.60		114,0	
572.60		25,0	
	Kollektive livrenters skattefordel fjernes ikke		0
5526.70	Reduserte alkoholavgifter øl og vin, reduksjon 4,6 pst.		85
5536.72	Veteranbiler årsavgift reduseres		0

Inndekning for Høyre i Revidert nasjonalbudsjett 2006

Kap. og Post	Område	Bokført, mill. kr
SUM INNDEKNING		1 723,70
231.60	Reversere foreldrebetalingen i barnehager tilbake til regjeringen Bondevik IIs forslag	587
634.70	Ordinære arbeidsmarkedstiltak, 3000 plasser redusert	159
635.1	Avvikle ordningen med ventelønn for ansatte i staten for nye tilfeller	20
651.60	Familiegienforening, strengere regler	10
909.73	Nettolønn fergereederier, som foreslått av regjeringen Bondevik II	165
1150.70	Landbruk, Markedsregulering, ubrukte midler	24,680
1150.74	Landbruk, Direkte tilskudd, ubrukte midler	105,177
1150.77	Landbruk, Utviklingstiltak, ubrukte midler	1,049
1150.78	Landbruk, Velferdsordninger, ubrukte midler	35,248
1510.1	Fylkesmannsembetene - driftsutgifter	10
1610.1	Toll og avgiftsdepartementet, drift	3
1620.1	SSB, drift	3
1631.1	Senter for økonomistyring, drift	5
2309.1	Generelt driftskutt i statlig forvaltning, unntatt helseforetak	138,746
2650.70	Reduserte sykepenger ved kjøp av 4 000 operasjoner til sykemeldte pasienter innen ortopedisk dagkirurgi	189,8
2751.70	Legemidler, redusert antall trinn fra 3 til 2	22
Økte skatteinntekter:		
5501.72	Økt avdekking av skatteunndragelser ved økt bevilgning til kontroll	130
5501.72	Fagforeningsfradraget settes til regjeringen Bondevik IIs forslag for 2006	115

Disse medlemmer viser for øvrig til sine merknader og forslag i denne innstilling, samt i Innst. S. nr. 205 (2005-2006) og i Innst. O. nr. 65 (2005-2006).

14.4 Fraksjonsmerknad fra Kristelig Folkeparti

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti konstaterer at norsk økonomi er i sterk vekst. Sysselsettingen har aldri vært høyere og den registrerte ledigheten har ikke vært lavere siden høsten 2001. Dette viser at regjeringen Bondevik IIs økonomiske politikk, med vekt på å styrke norsk næringsliv, har gitt en svært positiv effekt.

Dette medlem viser til at det nå innenfor enkelte områder er mangel på arbeidskraft og det er presstendenser i økonomien. Det er derfor viktig å føre en politikk som bidrar til at norsk konkurranseutsatt næringsliv ikke svekker sin posisjon.

Dette medlem har merket seg at bl.a. økt skatteinngang innebærer at Regjeringen har funnet rom for enkelte påplusninger i budsjettet. På den andre siden er det nå en kraftig økning i sykefraværet. Det gir økte utgifter og innebærer at man er lenger fra å nå målsettingen i IA-avtalen. Det synes videre som om den gjennomsnittlige årslønnsvekst kan bli høyere enn det Regjeringen legger til grunn i sitt reviderte budsjett, jf. de lønnsforhandlinger som til nå er avsluttet.

Dette medlem konstaterer at det strukturelle, oljekorrigerte budsjettunderskuddet holdes på 65,9 mrd. kroner eller 4,5 pst. av trend-BNP for Fastlands-Norge, noe som er 0,5 pst. høyere enn i 2005.

Dette medlem merker seg de utgiftsprioriteringer som Regjeringen har foretatt i revidert budsjett og der

bevilgningene til barnehager fremheves som en satsing. Dette medlem er glad for satsingen, men vil peke på at den er en naturlig oppfølging av den sterke veksten i antall barnehageplasser som kom i 2005 og som er et resultat av de incitamentene for utbygging som den forrige regjering hadde lagt opp til.

Dette medlem viser til at Kristelig Folkeparti i dette reviderte budsjettet vil prioritere grupper som har krav på særlig oppmerksomhet fra samfunnets side. Det er et paradoks at Regjeringen kutter bevilgningen til tiltak rettet mot yrkeshemmede med 172 mill. kroner. Dette kombinert med at det ifølge attføringsbedriftene strammes inn overfor grupper med de største bistandsbehov, gir uttrykk for en gal prioritering. Dette medlem mener man nettopp nå bør benytte muligheten til å kutte køene til denne type tiltak og dermed gi grunnlag for at flere på sikt kan gå over i det ordinære arbeidsmarked. Dette medlem er også bekymret for de signaler som er fremkommet om at de med særskilt behov for bistand nå får svekket sine tilbud.

Dette medlem vil ellers prioritere tiltak knyttet til rusbehandling, familiepolitikken, private høyskoler og forskning, pensjonsforpliktelse overfor sykehus som ikke er offentlig eid, ulike miljøtiltak, kirke og menighetsliv og enkelte tiltak innenfor samferdselsområdet.

Dette medlem viser for øvrig til de enkelte kapitler for nærmere omtale.

Dette medlem foreslår følgende endringer i forhold til Regjeringens forslag til revidert nasjonalbudsjett:

Påplusninger:

Kontantstøtte - økt sats med kr 354 pr. mnd. fra 1. juli		126,0 mill. kr
Utvidelse av kontantstøtten med 1 mnd.		37,5 mill. kr
Samlivstiltak (godt samliv landsdekkende)	3,0 mill. kr	
Homestart	0,5 mill. kr	
Hva med oss	0,5 mill. kr	4,0 mill. kr
Spesielle arbeidsmarkedstiltak for yrkeshemmede		172,0 mill. kr
Aetat		15,0 mill. kr
Lønnstilskudd innvandrere		10,0 mill. kr
Rustiltak		
= Oslo/ bl.a. Klar Kristiansand	0,7 mill. kr	
Private rusinst.	12,0 mill. kr	
Helseforetakene	50,0 mill. kr	
Likemannsarbeid	3,0 mill. kr	65,7 mill. kr
Pensjon private helseforetak		25,0 mill. kr
Mer oppretting av skjevdeling helseforetak		49,0 mill. kr
Lindrende behandling		12,0 mill. kr
Samhandling spesialisthelse/ kommunehelse psykiatri		20,0 mill. kr
Cp-leir barn		0,4 mill. kr
Taleportalen		0,15 mill. kr
Bostedsløse		5,0 mill. kr
"Jordmorriket"		1,0 mill. kr
Fulle trygderettigheter selvstendig næringsdrivende		86,5 mill. kr

Private høyskoler	13,3 mill. kr
Private kirkebygg	9,4 mill. kr
Tilskudd kirkelig virksomhet	11,0 mill. kr
Riksantikvaren - kirkeforfall	5,0 mill. kr
Tilskudd til råd for tro og livssyn	0,35mill. kr
Omlegging energiproduksjon	10,0 mill. kr
Statens Forurensigstilsyn (Vannsjø)	1,0 mill. kr
Kjøp Kibbervika	0,21mill. kr
Reduserte avgifter bioetanol	16,0 mill. kr
Grunnforskning	100,0 mill. kr
Studentbarnehager	10,0 mill. kr
Teknologisenter Universitetet i Stavanger	1,5 mill. kr
Utenlandsstudenter Asia/Afrika	0,2 mill. kr
Odontologibygget Bergen	5,0 mill. kr
Stipend studier i Asia, Afrika og Sør-Amerika	0,2 mill. kr
Jernbane - elavgiften gods	15,0 mill. kr
Jernbane - investeringer	25,0 mill. kr
Vei/rassikring	25,0 mill. kr
Ferjer	5,0 mill. kr
Stord flyplass	3,0 mill. kr
Helikopterbase Florø	1,0 mill. kr
Grieg-året	2,0 mill. kr
Arkiv, museer og bibliotek	5,0 mill. kr
Fri rettshjelp (rettshjelpen Oslo)	0,2 mill. kr
Gjenopptakelseskommissjonen	1,0 mill. kr
Etterforskning barneporno	2,0 mill. kr
Skattefunn - ulønnede	15,0 mill. kr
Individuell pensjonssparing (IPA)	240,0 mill. kr
SUM	1 151,61 mill. kr

Andre forslag:

Forskningsfondet +25 mrd. kroner
GIEK - ordinær ramme +10 mrd. kroner

Inndekning:

Kjøp av helsetjenester/Innsparing sykepenger	118,6 mill. kr
Økte bevilgn. skatteetaten/Økte skatteinntekter	96 mill. kr
Økte avgifter tobakk og snus	70 mill. kr
Vestbanetomta	450 mill. kr
Forsvarsinvesteringer	200 mill. kr
Driftskutt departementene	60 mill. kr
Legemidler/ trinnpris	102 mill. kr
Utbytte Argentum	60 mill. kr
Sum	1 156,6 mill. kr

14.5 Fraksjonsmerknað fra Venstre

Komiteens medlem fra Venstre vil i Revidert nasjonalbudsjett for 2006 spesielt prioritere økt satsing på skole, småbedrifter, miljøvennlig samferdsel og tiltak for de som trenger fellesskapets hjelp aller mest.

Dette medlem foreslår endringer på drøye 1,5 mrd. kroner netto i forhold til Regjeringens forslag til revidert budsjett som tabellen under viser. I dette beløpet er det påplussinger i forhold til Regjeringens opplegg på vel 1,25 mrd. kroner og forslag om netto skatte- og avgiftslettelser på om lag 270 mill. kroner.

Venstres alternative budsjett - RNB 2006**mill. kroner****PÅPLUSNINGER****1 266,25**

Kunnskapsløftet	200,0
Kompetanseår for lærere (forberede ordning)	25,0
Flere barnehageplasser	240,0
Studentbarnehager	10,0
Private høyskoler	13,3
Odontologbygg ved UiB	10,0
Forskning (gaveforsterkningsordningen)	100,0
Styrking av forskningsinnsatsen ved NILU/Zeppelin-laboratoriet i Ny-Ålesund	0,5
TTO-støtte (Technology Transfer Office), Universitetet i Stavanger	1,5
Støtte til utdanning i Kina, Russland, Japan og Brasil	0,2
<i>Sum utdanning, barnehager og forskning</i>	<i>600,5</i>
Tiltak for bostedsløse	30,0
400 flere tiltakspakker for yrkeshemmede	26,0
Styrking av helsesøstertjenesten	15,0
Forsøk med ambulerende psykiatriske helseteam	1,5
Opprettholding av rusomsorgtilbud, Aker sykehus	17,0
Tilskudd til økte pensjonskostnader private ideelle sykehus	25,0
Skjevfordeling, helseforetakene (Helse Vest og Helse Midt)	100,0
5 pst. økning av kontantstøttesatsene fra 1. juli 2006	45,0
Økt forskning ADHD	5,0
Fri rettshjelp, Rettshjelpen i Oslo	0,2
CP-leir for barn	0,4
Støtte til magasinene "=Oslo" og "Klar Kristiansand"	1,0
<i>Sum helse og sosial</i>	<i>266,1</i>
Sosiale ordninger selvstendig næringsdrivende	84,9
Næringsrettet forskning	5,0
Tilskudd til ulønnet arbeidsinnsats SkatteFunn	15,0
Innovasjon Norge (internasjonalisering + FoU-kontrakter)	15,0
Halvering av Brønnøysund-gebyrene	36,5
<i>Sum næringsliv ekskl. skatter og avgifter</i>	<i>156,4</i>
Belønningsordning kollektivtransport	50,0
Jernbane	75,0
Riksveier	50,0
Stord Lufthavn	3,0
Tilskudd erverv av fyreiendommer	5,0
Tilskudd Ren Kyst!	0,75
Informasjonssenter om vern av sjøfugl	0,5
Vannsjø (bedre vannkvalitet)	1,0
<i>Sum miljø og samferdsel</i>	<i>185,25</i>
Erstatningsordning for krigsseilere i afrikansk fangenskap	37,5
Nettverksbygging og samkvem i forhold til den muslimske verden	2,0
Tilskudd til råd for tros- og livssynssamfunn	0,35
Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer	5,0
Flerkulturelle tiltak	2,0
Kompetansebyggende tiltak, folkekultur	5,0
Grieg-året	2,0
Støtte til samiske aviser på norsk	1,0
Økt behandlingsskapitet for billighetserstatning til samer og kvener	2,0
Videreføring av taleportalen under Norge.no	0,15
Redningshelikopterbase, Florø	1,0
<i>Sum diverse tiltak</i>	<i>58,00</i>

Venstres alternative budsjett - RNB 2006	mill. kroner
SKATTER OG AVGIFTER	268,0
Redusert fradrag for fagforeningskontingent	-115,0
Økt avdekking av skatteundragelser ved økt kontroll	-96,0
Økt tobakksavgift (ikke snus)	-60,0
Økt grunnavgift for fyringsolje (10 øre liter)	-51,0
Oppretholde IPA-ordningen	240,0
Øke avskrivningssatsene for maskiner fra 20 pst. til 25 pst.	204,0
Doble aksjerabatten ved kjøp av aksjer i egen bedrift	15,0
Inntekter fra skogsnæring inn i bunnfradraget i jordbruksinntekt	60,0
Fritak for avgifter for bioetanolbensin med innblanding under 5 pst.	18,0
1 pst. biodrivstoff innen 2006	23,0
Heve beløpsgrensen for AGA-fritak for frivillige organisasjoner	30,0
SUM PÅPLUSNINGER OG SKATTE-/AVGIFTSENDNINGER	1 534,25

INNDEKNING	1 534,25
Økt maksimalpris i barnehager (kr 2 500,- fra 1. august)	253,0
Færre barn i barnehage som følge av økt kontantstøtte	45,0
2 000 færre ordinære tiltaksplasser	116,0
Avvikle ordningen med ventelønn for ansatte i staten	25,0
Innstramminger i nettolønnsordningen for sjøfolk	95,0
Forsinkelser i utstyrsanskaffelser i Forsvaret	200,0
Reversering av forslag om et eget næringsfond i Skien	25,0
Innsparing ved kjøp av 4 000 operasjoner til sykmeldte pasienter	118,6
Statsbygg	100,0
Endringer i trinnprismodellen for refusjon av legemiddel	102,0
Økt utbytte (Argentum, Vinmonopolet, Mesta og Entra)	157,6
Salg av deler av Vestbanetomten	150,0
Digitale læremidler (reduksjon av påplussning)	12,5
Reversering av div. økte driftsbev. til etater under finansdep.	11,0
Ostehøvelkutt i departementene	123,55

Dette medlem fremmer i tillegg forslag om å øke Forskningsfondet med 25 mrd. kroner og utvide GIEKs generelle garantiordning med 10 mrd. kroner fra 40 mrd. kroner til 50 mrd. kroner.

Utover dette fremmer dette medlem en rekke andre forslag. Blant disse er:

- Gjennomføre en omlegging av pressestøtten slik at ingen enkeltavis kan motta mer enn 25 mill. kroner årlig i produksjonsstøtte. Dette frigjør om lag 30 mill. kroner til omfordeling til fordel for de mindre avisene på halvårsbasis.
- Oppheve inntektsgrensen for det studenter kan tjene ved siden av Lånekassefinansiering av studiene.
- Endre merverdiavgiftsloven slik at alle selvstendig næringsdrivende og bedrifter som har en omsetning under 1 mill. kroner bare leverer inn en merverdiavgiftsoppgave i året og ikke hver 2. måned som nå.

- Legge fram en plan som sikrer mer transport av varer og gods fra vei til bane og sjø.
- Fremme en tiltakspakke for å hjelpe prostituerte ut av prostitusjon og til et verdig liv.
- Sikre nødvendig framdrift på ulike prosjekter som Stad Skipstunnel, redningshelikopterbase i Florø og nytt fengsel i Salten/Fauske.

Dette medlem viser for øvrig til sine merknader og forslag i denne innstillingen, samt i Innst. S. nr. 205 (2005-2006) og Innst. O. nr. 65 (2005-2006).

15. FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Stortinget ber Regjeringen i statsbudsjettet for 2007 drøfte og utrede en modell for fritak av formuesskatt på næringsformue (arbeidende kapital).

16. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen viser til St.meld. nr. 2 (2005-2006) og til det som står foran og rår Stortinget til å gjøre slikt

v e d t a k :

St.meld. nr. 2 (2005-2006) - Revidert nasjonalbudsjett for 2006 - vedlegges protokollen.

Oslo, i finanskomiteen, den 9. juni 2006

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen
leder og ordfører

Vedlegg**Brev fra Finansdepartementet v/statsråden til Stortinget, datert 9. juni 2006****Revidert nasjonalbudsjett 2006. Trykkfeil**

Det opplyses om følgende trykkfeil i St. meld. nr. 2 (2005-2006) Revidert nasjonalbudsjett 2006:

St. meld. nr. 2, kap. 2, side 21:

I tabell 2.4 er virkningen på eksportverdien av en endring i oljeprisen på 10 kroner anslått til 7,0 mrd. kroner. Det skal være 9,4 mrd. kroner.

St. meld. nr. 2, kap. 2, side 69 står det:

Samlet sett innebærer forslagene til skatte- og avgifts- endringer et provenytnap på om lag 65 mill. kroner påløpt og om lag 50 mill. kroner bokført i 2006.

Det skal stå:

Samlet sett innebærer skatte- og avgiftsendringene som er foreslått eller varslet, et provenytnap på om lag 65 mill. kroner påløpt og om lag 50 mill. kroner bokført i 2006.

